

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja
ingyenes kiadvány

PHOROS

XXI. évfolyam, 3. szám

2014. pünkösd

Oratio Oecumenica

Úr Jézus Krisztus!

Köszönjük, hogy teljesítetted ígéretedet és nem hagytad árván népedet, hanem pünkösdkor kiárasztottad Szentlelkesed az apostolokra, hogy a tőle kapott erővel és a te hatalmaddal hirdessék igédet minden népnek és nemzetnek, hogy tanúságtételük nyomán szüntelenül gyarapodjék a hívők száma, és épüljön egyházad szerte a földön.

Köszönjük, hogy pünkösdkor született egyházadat minden kívülről támadó veszedelemben megoltalmaztad, és akkor sem hagytad magára, amikor belső viták és a hit tisztaságáért vívott küzdelmek próbára tették hűségét. Köszönjük, hogy mindig küldtél tanúkat, akik Lelked erejével újra tisztán hirdették igédet, és az elhomályosult igazságot felragyogtatták. Köszönjük, hogy a reformáció korában is találtál embereket, akik engedelmeskedtek Lelked indításának, és munkájuk nyomán „mintha angyalszárnyon terjedt volna az evangélium”, újra megelevenedett a hit, és egyházad sokfelé új életre kelt.

Köszönjük, hogy ötszáz év elteltével is él még reformátor eleink magvetése, és a mai

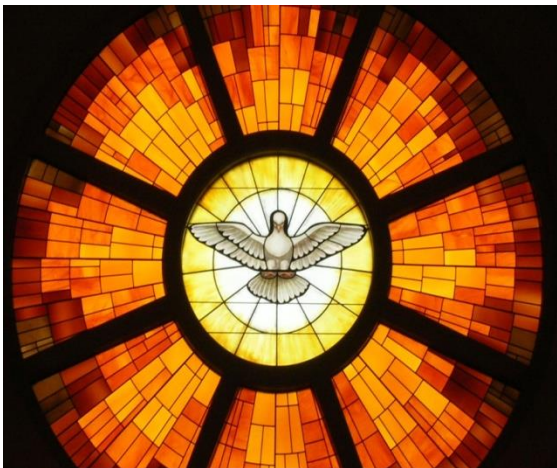
napon hálás szívvel kezdhetjük a felkészülést a reformáció fél évezredes jubileumának méltó megünneplésére. Kérünk, Urunk, áldj meg minden munkát, amely a 2017-ben tervezett ünnepi eseményeket készíti elő. Tedd a felkészülést és a jubileumot misszió eredményes eszközévé szerte a világon.

Mindenekelőtt hitünket elevenítsd meg, és életünket tedd tanúságtevővé. Tisztíts meg bennünket mindattól, ami Szentlelkesed bennünk és általunk végzett munkáját akadályozhatja. Bocsásd meg vétkeinket, és töltsd ki ránk gazdagon a pünkösdie Lélek ajándékait, hogy miközben másokat hívunk követésedre, és másoknak tanúskodunk a benned való üdvösségről, mi magunk alkalmatlanná ne váljunk. Urunk, ne hagyj el minket, hanem áraszd ránk Lelkedet! Add, hogy a reformáció emlékezetéből ma is áldás és élet fakadjon az egész kereszténység és minden benned hívő, téged kereső ember számára. Jöjj, és maradj velünk, Szentlélek Isten. Ámen.

Pünkösti áhítat

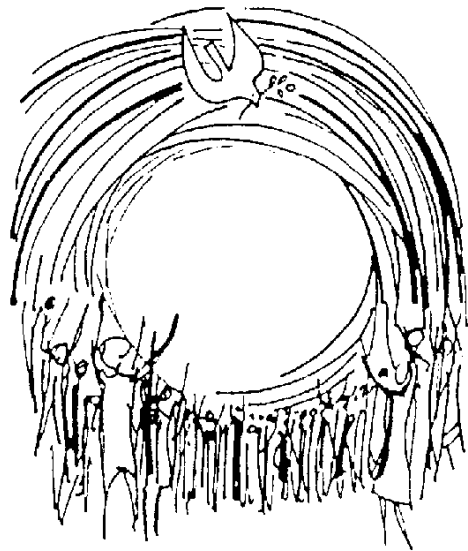
ApCsel 2,4-6: Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. Sok kegyes zsidó férfi tartózkodott akkor Jeruzsálemben azok közül, akik a föld minden nemzete között éltek. Amikor a zúgás támadt, összefutott ez a sokaság, és nagy zavar keletkezett, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni.

Hab a tortán. Hajlamosak vagyunk csupán ráadásnak tekinteni a Szentlelket, ami kiegészíti az Istentől kapott ajándékokat. Pedig a pünkösti történet egészen másként beszél róla: ő a titok nyitja. Nemcsak lelkesedést vagy lendületet ad. És a pünkösti csoda nem is csak annyit jelent, hogy leomlanak a különféle emberek közötti falak – bár ez önmagában is nagy érték.

A Szentlélek nem önmagukra vagy egymásra hangolja az embereket, hanem Isten igéjére. Az a legfőbb műve, hogy Isten üzenete átjusson közönyünkön, értelmünkön, megszokásainkon. Beljebb jusson ezerféle burkunknál, egészen belülré. És ahol ez megtörténik, ott nemcsak ráadást kapunk, hanem magát a kincset. Luther Márton írja a Nagy kátéban: „A cselekedet megtörtént és elvégzett, mert Krisztus megszerezte számunkra a kincset szenvedésével, halálával, feltámadásával. [...] Hogy azonban ez a kincs ne maradjon elásva, hanem kamatozzék és hasznát vegyék, Isten kibocsátotta és hirdetteti az ígét, és a Szentlelket adja

benne, hogy helybehozza és ránkruházza ezt a kincset, a megváltást.” Bármit is szorongasunk az öklünkben, a Szentlélek nélkül koldusszegények maradunk. Döntéseink, jó szándékunk, gesztusaink értéktelenek, semmiféle fedezettel nem rendelkeznek nélküle.

Hogy miért a Szentlélek a vízvázasztó az értékek között? Azért, mert nem csupán hasznos holmi, nemcsak ajándék, hanem benne maga Isten jön el hozzánk. Méghozzá egészen közel.

Talán sokszor magunkénak érezzük a tanítványok mennybemenetelkori hangulatát, az eget kutató tekintetüket. Félelem tör ránk, mintha magunkra hagyott volna minket a megváltó Jézus. Pünkösd csodája ennek a magánynak a végső cáfolata: Jézus teljesítette az ígétét, nem hagyott minket árván.

Mi mást kérnénk? És tudhatjuk, hogy nem hiába kérjük: „Jövel, Szentlélek Úristen, / Töltsd be szíveinket bőven"! Ámen.

Tóth Károly

Lehetőség, követelmény, ígéret

Pünkösd gondolatok

Pünkösd háttérünnepé egyike volt a zsidóság három fő ünnepének, amikor minden férfinek meg kellett jelennie az Úr színe előtt. Mózes II. könyvében aratási ünnep, a pusztai vándorlás utáni időkben a hetek ünnepének nevezik, mert hét héttel a kovásztalan kenyér ünnepe után ülték. Később az ötvenedik nap ünnepe lett. Az első kéve bemutatásától számított ötvenedik napról van szó. Innen ered a pünkösd elnevezés, a görög pentekosthé – ötvenedik szó jelentéséből. Mindenesetre az aratáshoz kapcsolódó örömmünnepnek számított, amelyen hálát adtak Istennek a búzatermésért.

Hétköznapi jelentéséből azért lett ünnep, mert ez egy születésnap. A Húsvétot követő 50. napon született meg Krisztus Egyháza. Isten Pünkösd napján láthatatlanul, de hallható és tapasztalható módon jelent meg Jeruzsálemben, ahol szent Lelke kicserélte a tanítványok szívét olyannyira, hogy feladva a rejtőzködést a város utcáin nyíltan, hangos szóval hirdették: a názáreti Jézus Isten Fia, Ő a Megváltó. Egyetlen napon 3000 emberről alakult meg Krisztus első gyülekezete.

„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” Jn. 14,26. Ezt ígérte meg Jézus feltámadása után tanítványainak, s ezt tapasztalták és élték át az első pünkösd alkalmával.

Pünkösd hasznát, a Szentlélek áldásait nemcsak az Egyház népe, de az egész embervilág élvezi, mert ami az emberek fejében-szívében jó, új, szép, okos az Tőle ered. Pál apostol felsorolja gyümölcseit: szeretet, öröm, békeesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség és önuralom. A Szentlélek adja személyválogatás nélkül hívőnek és nem hívőnek a tehetséget, az adottságok va-

lamelyikét, művésznak az ihletet, tudósnak a megvilágosítást, megromlott emberszívekbe a megbánást, a lelkiismeretet, önző embereknek a szeretetet, örömet, békeesség, türelmet, hűséget, jóságot, szelídséget. Minden olyan emberi kincset, amelyek nélkül a gazdag, egészséges ember is boldogtalan, de amelyekkel a szegény és beteg is boldognak érezheti magát. A Szentlélek munkája bennünk az is, hogy a kapott "talentumokkal" kivezet bennünket a hétköznapiakba, s ott dől el igazán, hogy mennyire veszi komolyan az ember a Lélektől kapott ajándékát, hogyan használja, miként gazdálkodik vele.

Ha mélyen elgondolkodunk a felsoroltak tartalmán, akkor rádöbbenünk, hogy mennyire híján vagyunk a békeességnek, az örömmel, az önuralomnak, a szelídségnek. Nap, mint nap tapasztaljuk a szeretet helyett a szeretetlenséget, a békeesség helyett a békétlenséget, a jóság helyett az emberi gonoszsgot. A gyümölcsként említett türelem helyébe lépett a tolerancia, az egymás elviselése, megtűrése. Amikor a világban kétely, zűrzavar és ellenségesség uralkodik, mint ma is, akkor bizonyosan távol van az Úr. Az ő távollétére utal az ember önmaga istenítése, a hiúság, ami annyi baj okozója; a megvásárolhatóság, hogy az ember pénzért immár mindenre hajlandóvá lett; az engesztelhetetlen ellenségesség emberek között és még sok más, nagyon is jól ismert vonása a mindennapok életének. A mai életben is arra van szüksége a széthúzó világ emberének, hogy megvalósuljon a pünkösd csoda: egy akarat legyen az emberek között, szűnjön meg a közönyösség, a szeretetlenség, az érdektelenség sivár világát váltsa fel a felelősséget vállaló élet. A szó igazi értelmében az egymást szeretetben való elhordozása.

Pünkösd van most is, pünkösd van itt nálunk is. Ugyanaz a dolog lejátszódik most is. Mi is együtt vagyunk itt imádságban. Egy szív, egy lélek. Ami elválaszt bennünket, azok kis semmiségek: egyiknek ez az öröklött szokása, a másiknak amaz; kinek-kinek más az értelme, gondolkozása, a jellege, ahogy cselekszik, különbözik. De ugyanaz a hit, ugyanaz a törekvés, ugyanaz a Jézus, Isten országának ugyanazok a titkai élnek mindnyájunkban. Igen, mi is imádkozunk, és átérezzük a kicsiségünket. Mi mit jelentünk ebben a világban? Minket csak egy kis lélek tölt be, a mi kis lelkünkre terjedő Szentlélek-világosság, Szentlélek-fényesség, Szentlélektűz: szeretet, tudás, ismeret, titkok birtoklása, akarat. De mögöttünk? Ezt kell ma megéreznünk, testvérek, hogy mögöttünk ott van a hatalmas szélvihar zúgása. Azért könyörgünk most, hogy az egész ház beteljen Isten lelkével és erejével. Amikor a hitünket kifejezzük, belépünk Isten országába, és Isten országának a titkai hívnak meg bennünket.

Nincsen is ezért fontosabb imádságunk, mint ez: Jövel, Szentlélek Isten! Jövel, élő Istenünk, és formáld ki bennünk a mennyei életet. Mit ad nekünk a Szentlélek ma, mit ad Isten jelenvalósága közöttünk? Foglaljuk össze ebben a három szóban most a lényegét: lehetőség, követelmény és előleg. Mindegyik fontos, mindegyik más-más szemszögét mutatja meg az isteni jelenlétnek.

I. Lehetőség! A Szentlélek lehetőség, annak lehetősége, hogy elkezdjük Jézust követni, és ez által életünk teljesen újra alapozódik. Ő nélküle marad az irigység, az önzés és a gyanakvás, marad a régi élet, vele megtöltkezve pedig az ember átéli, hogy nem vagyunk magunkban, és nem vagyunk a harag és a kétségbeesés eljegyzettjei. Megtapasztaljuk az örömet, hogy ő jelen van életünkben, akkor is, amikor mások elmagányosodnak körülöttünk. Jelen van akkor is, amikor tolnak be minket a múltóbe egy kerek kocsin, sőt jelen van akkor is, amikor orvosilag már nincs semmi segítség. Pünkösd most erre emlékeztet minden embert: megnyílhatsz és megtapasztalhatod a Szentlélek jelenvalóságát. Nem tudtad, hogy mitévő légy, nem találtad az utat, ő majd világosságot gyújt a szívedben, és előbb-utóbb saját magad is világosság leszel mások számára. Fedezzük fel újra, - a Szentlélek ünnepén kivált - hogy mennyi öröme nyílik lehetősé ebben az egyszerű tényben: ő eljött és ma is jelen van. Hívjuk, várjuk, kérjük őt, és meg fogjuk tapasztalni, meghallgatja kérésünket. Mert a Szentlélek lehetőség, és pedig Isten jelenvalóságának lehetősége!

II. Ám a Szentlélek követelmény is. Amikor berendezkedünk a földi létben akkor megszokjuk a jót, nem vagyunk hálásak az ajándékokért, nem kérjük a vezetést, nem figyelünk az ígére, nincs igazi, állhatatos imádság - ilyenkor megszomorítjuk, vagy éppenséggel megtagadjuk a Szentlelket, Isten jelenvalóságát! Ezért a Szentlélek nem csak kinyíló ajtó, áldott lehetőség az ember előtt, hanem követelmény. Szentlélek nélkül magad maradsz, begubózol, gyanakvóvá és ellenségessé leszel - meg ne szomorítsd tehát az ő jelenvalóságát. Ez a megtagadás leggyakrabban egyszerű köznapiság, az ember hitetlenné válása. Elhisszük, hogy úgysem megy, hogy kicsik vagyunk, hogy nem érdemes. Azokról pedig, akik benne bíznak, azt halljuk, hogy szárnyra kelnek. Ez bizony

komoly és állandó lelki feladat, ránk szabott követelmény: „Kérjétek és adatik nektek, keresetek és találtok, zörgessetek és megnyitattik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, s a zörgetőknek megnyitattik.” Mt 7,7-8

III. Amikor ilyen szép ígéreteket hallunk, az ember azon gondolkodik, van-e ennél több, amit egyáltalán kaphatunk. Igénk azt mondja, hogy van. A Szentlélek minden ajándékával együtt is csak pecsét. Ha valóban behívtuk és tényleg beengedtük őt szívünkbe, akkor az ő jelenléte az üdv teljességének előízét adja nekünk. Azt ígéri, hogy ami most öröm, az egykor teljes örömmé lesz, ami most igazság, azon semmi folt nem lesz egykor, ami most szolgálat, az egykor az üdv teljességévé válik őbenne: „Mert töredékes az ismeretünk és töredékes a prófétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltek a töredékes. Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy éreztem, mint gyermek, úgy gondolkoztam, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, el-

hagytam a gyermeki dolgokat. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre; most rész szerint van bennem az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismereni, ahogyan engem is megismert az Isten.” 1.Kor 13,9-12

Lehetőség, követelmény, előleg. Lehetőség van fölfedezni a nyitott ajtót, elfogadni a kinyújtott kezet, amit a Szentlélek eljötté jelent: élni azzal a lehetőséggel, hogy kivétel nélkül mindenki megtapasztalhatja jelenlétét. Követelmény, mert az ember jól teszi, ha nem épít gátakat eljötté elé, és lebontja, ami mégis ott van még akadályként. Kérje, hívja és várja őt az ember, s ő eljön, ahogy megígérte! Végül pedig előleg, ami csodálatos módon még önmagán is túlmutat: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek. Nekünk pedig kinyilatkoztatta isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.” 1.Kor 2,9-10

Csiszár Ágnes

2013-ról a számok tükrében

Előző lapszámunkban egyházközségünk és országos egyházunk tavalyi életéről szóló létszámbeli statisztikákat tettem közzé. Mostani cikkemben ígéretem szerint a kazuális

szolgálatok soproni adatait helyezem bele az országos hasonló adatállományba.

Nézzük először is a keresztelesek 2013-as számadatait, azon belül is a csecsemő- és kisgyermek-kereszteleseket (0-6 év)!

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet	Adat
1. Hajdú-Szabolcs	Nyíregyháza	Nyíregyháza	88
2. Győr-Moson	Győr	Győr	74
3. Bács-Kiskun	Kiskőrös	Kiskőrös	70
4. Sopron	Sopron	Sopron	65
5. Bács-Kiskun	Kecskemét	Kecskemét	58
6. Dél-Pest	Pilis	Pilis	50
7. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	49
8. Buda	Budavár	Budavár	49
9. Bács-Kiskun	Soltvadkert	Soltvadkert	37
10. Pest	Budapest-Zugló	Budapest-Zugló	31
11. Tolna-Baranya	Pécs	Pécs	31

Nagy örömmel láthatjuk, hogy gyülekezetünkben milyen nagyszámban van gyerekkeresztelés. Ezzel országosan negyedik vagyunk, és nálunk bizony jóval nagyobb gyülekezeteket is megelőzünk e listán. És örömmel tudom jelenteni, hogy e téren már idén is

egészen remekül állunk elvégzett és beütemezett gyerek-keresztelésekkel.

A már iskoláskorúak (6-18 évesek) országos keresztelési számadatairól pedig a következő táblázatot láthatjuk:

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet rész	Adat
1. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	28
2. Nyugat-Békés	Orosháza	Orosháza	23
3. Sopron	Sopron	Sopron	16
4. Nyugat-Békés	Szarvas Ótemplom	Szarvas Ótemplom	15
5. Nógrád	Bátonyterenye-Szúpatak-Pásztó	Bátonyterenye	7
6. Dél-Pest	Szolnok	Szolnok	6
7. Dél-Pest	Gyón	Gyón	5
8. Dél-Pest	Pilis	Pilis	4
9. Dél-Pest	Mende-Gyömrő	Mende	4
10. Nyugat-Békés	Dunaegyháza-Kisapostag	Dunaegyháza	3

Itt sem állunk rosszul, sőt! E tekintetben már országos harmadikak vagyunk. Érdekes módon itt olyan gyülekezetek állnak számadatokban hozzánk hasonlóan (Békéscsaba, Nyíregyháza és Szarvas), ahol ezek szerint az elmúlt időben számos kisgyermekkeresztelés maradt el valami oknál fogva. Bizony, nem csoda, az ország szekulárisabb keleti részében sokan nem kereszteltetik meg gyermeküket baba-korban, hanem amikor az iskola (akár az egyházi iskola is) megindít valamit a családok életében, akkor lépnek az ügyben, hogy akkor aztán megtörténjen a keresztelés is. Hogy ebbe a képzetbe mi hogy kerülünk bele, soproniak? Nos, úgy, hogy – érzékeljük – számos kelet-magyarországi

testvérünk költözik családotul Sopronba az utóbbi időkben, így az ott elmaradt alkalmakat most mi pótolhatjuk. Bizakodó vagyok, hogy ez a folyamat folytatódik és erősödik a „pótlásokban”, sőt kiegészül a kötelező etika-oktatást kiváltó hittanoktatás segítségével is: az evangélikus hittant választók – reméljük – kérik majd a keresztelésüket is. (Zárójelben jelzem, hogy már most is a hittanosaink 10%-a alapvetően nem evangélikus, többnyire nem megkeresztelt kistestvérünk: bizakodó vagyok, hogy amit ott kapnak, abból hit és elkötelezettség fakad majd.)

És akkor most álljanak előttünk a felnőttkeresztelések (18 felettiek) számadatai országos összehasonlításban:

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet rész	Adat
1. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	22
2. Nyugat-Békés	Szarvas Ótemplom	Szarvas Ótemplom	22
3. Bács-Kiskun	Kecskemét	Kecskemét	20
4. Bács-Kiskun	Kiskőrös	Kiskőrös	10
5. Nyugat-Békés	Orosháza	Orosháza	9
6. Kelet-Békés	Kondoros	Kondoros	9
7. Sopron	Sopron	Sopron	8
8. Bács-Kiskun	Dunaújváros	Dunaújváros	7
9. Buda	Budapest-Kelenföld	Budapest-Kelenföld	7
10. Fejér-Komárom	Bakonycsernye	Bakonycsernye	7
11. Észak-Pest	Vác	Vác	7

Az előbbi megállapításaim ismét beigazolódnak: Kelet-Magyarországon, a régi evangélikus tömbjeinkben nagy azon honfitársunk száma, akiknél annak idején elmaradt gyerekkorukban a keresztelésük. Most, felnőttként, ez pótlódik - hál' Istennek! Hogy ez esküvőre való készülés miatt, vagy keresztszülői felkérés miatt, vagy az egyházi iskolába járó gyermekének templomba-

vonzó hatása miatt, vagy az egyházzal való első igazi találkozás és érett nagykorú megtérés miatt, avagy bármi más okból történik, az talán teljesen mindegy. Megtörténik. Ez a lényeg. A három előző országos táblázati teljes adatsort, ha összesítjük, akkor pedig a következő az országos Top 10 a keresztelesek tekintetében:

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet	Adat
1. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	99
2. Hajdú-Szabolcs	Nyíregyháza	Nyíregyháza	90
3. Sopron	Sopron	Sopron	89
4. Bács-Kiskun	Kiskőrös	Kiskőrös	80
5. Győr-Moson	Győr	Győr	79
6. Bács-Kiskun	Kecskemét	Kecskemét	78
7. Nyugat-Békés	Orosháza	Orosháza	62
8. Nyugat-Békés	Szarvas Ótemplom	Szarvas Ótemplom	61
9. Dél-Pest	Pilis	Pilis	58
10. Buda	Budavár	Budavár	56

Látható: országosan a harmadik vagyunk. A tavalyi (a németajkúak 1946-os kitelepítése óta) rekordszámú keresztelésünk számával bronzérmesek vagyunk. Csak a két „mamutgyülekezet” előz meg minket: Békéscsaba és Nyíregyháza; de messze nem akkora arányban, mint ami a teljes számadataiból következne. Ha ezeket az arányokat is megvizsgáljuk, akkor azt kellene látnunk, hogy az 500 főnél nagyobb egyházközségek esetében a (lassan egy évtizede egészen kiemelkedő

növekedést mutató) kecskeméti gyülekezet után országosan a legnagyobb fejlődést értük el.

A keresztelés utáni következő nagy alkalmi találkozó az egyházzal a konfirmáció. A következő táblázat azon fiatalok konfirmációs számadatait közli, akik 13-14 évesen, azaz a meghatározott korban végezték el az oktatást, tették le vizsgájukat, és vonattak be nagykorú egyháztagságunkba.

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet	Adat
1. Hajdú-Szabolcs	Nyíregyháza	Nyíregyháza	46
2. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	45
3. Dél-Pest	Pilis	Pilis	38
4. Nyugat-Békés	Szarvas Ótemplom	Szarvas Ótemplom	37
5. Sopron	Sopron	Sopron	33
6. Győr-Moson	Győr	Győr	33
7. Bács-Kiskun	Soltvadkert	Soltvadkert	22
8. Észak-Pest	Vác	Vác	21
9. Nyugat-Békés	Orosháza	Orosháza	21
10. Veszprém	Pápa	Pápa	21

Nagy öröm azt látni, hogy miközben sajnos országosan már a 6 éves korokra elvészünk gyermekeink 50%-át, akik így már

nem részesülnek evangélikus hitoktatásban sem, addig a mi gyülekezetünkben egy-egy beiskolázandó évfolyam esetében nem veszi-

tünk el, legfeljebb csak 4-5 gyermeket. A konfirmációnál ugyanezen országos arányaink sajnos még rosszabbak: mire egy gyermek 13 éves lesz, addigra 4 gyermekből csak 1 konfirmálódik; nálunk, soproni körzetünkben hál'Istennek sokkal jobb az arány: megkereszteltjeink 2/3-a konfirmál is, ami városi viszonylatban remeknek mondható. Persze

tudom, ez sem olyan jó arány még, mint aminek igazán örülhetnénk, de reméljük, látva azt, hogy van még mit javítanunk, építeni is tudunk majd a fiatalok bevonását.

A legörömtelibb szám adatok jönnek tavalyról: az esküvők. Tavaly nem volt az országban olyan gyülekezet, ahol több esküvő lett volna, mint a mi gyülekezetünkben:

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet rész	Adat
1. Sopron	Sopron	Sopron	30
2. Bács-Kiskun	Kecskemét	Kecskemét	27
3. Buda	Budavár	Budavár	26
4. Hajdú-Szabolcs	Nyíregyháza	Nyíregyháza	24
5. Buda	Kelenföld	Kelenföld	22
6. Győr-Moson	Győr	Győr	18
7. Bács-Kiskun	Kiskőrös	Kiskőrös	15
8. Pest	Budapest-Deák-tér	Budapest-Deák-tér	15
9. Dél-Pest	Pilis	Pilis	15
10. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	14

Nagy öröm ezeket a számokat látni! Nagy reményünk, hogy ezen párok evangélikus gyereknevelésre kötelezik majd el magukat, így amúgy sem rossz keresztelési számaink néhány éven belül még növekedhetnek.

És az utolsó táblázat a feltámadás reménységével hirdeti elhunytaink létszámát. Sajnos, e számokban is élen járunk országosan. Viszont el kell mondanunk, hogy a tavalyi 83 temetésből azért számos olyan szertar-

tás is volt, amikor is nem evangélikus elhunytól búcsúztunk, vagy amikor máshonnan való urnaáthelyezést végeztünk, a köztemetéseken is mi szolgáltunk városilag, és más gyülekezet tagjait is temettük, ha soproni gyülekezetünk területén akarták a szertartást elvégeztetni. Így valójában soproni gyülekezeti „tag-veszteségünk” nem volt tavaly se több mint 55 testvér.

Egyházmegye	Egyházközség	Gyülekezet rész	Adat
1. Hajdú-Szabolcs	Nyíregyháza	Nyíregyháza	129
2. Kelet-Békés	Békéscsaba	Békéscsaba	106
3. Bács-Kiskun	Kiskőrös	Kiskőrös	99
4. Sopron	Sopron	Sopron	83
5. Nyugat-Békés	Orosháza	Orosháza	78
6. Győr-Moson	Győr	Győr	75
7. Dél-Pest	Pilis	Pilis	74
8. Nyugat-Békés	Szarvas Ótemplom	Szarvas Ótemplom	65
9. Pest	Budapest-Deák-tér	Budapest-Deák-tér	59
10. Buda	Kelenföld	Kelenföld	52

Izgalmas adatok. Látható, hogy gyülekezetünkben a keresztelések számának növekedése, és emellett a Sopronba költözések és az áttérések miatt még nagyobb létszám-

emelkedésre is számíthatunk. Nagy boldogság kimondani: van jövőnk Isten kegyelméből!

Gabnai Sándor lelkes

Templomok Éjszakája Sopronban

Idén negyedik alkalommal rendezték meg Sopronban a Templomok Éjszakája című rendezvénysorozatot. Az ausztriai mintára épülő kezdeményezésbe számos felekezet temploma kapcsolódott be, s változatos programokkal várta az érdeklődőket. *Gabnai Sándor* evangélikus esperes szerint a rendezvény híd lehet a különböző felekezetek, valamint hívők és nem hívők között egyaránt.

Sopron 2011-ben csatlakozott az ausztriai Lange Nacht der Kirchen nevű akcióhoz, melynek lényege, hogy a templomok kinyitják kapuikat a látogatók előtt az esti, illetve az éjszakai órákban, bepillantást engedve ezzel a vallás máskor nem látott szegmenseibe. Idén hat templom csatlakozott a sorozathoz, mindegyik színes programokat vonultatott fel, melyen hívők és nem hívők egyaránt találhattak kedvükre való elfoglaltságot.

- A rendezvény legfontosabb célja véleményem szerint az, hogy hidat teremtünk a szakralitás és a világi dolgok között, vagyis, hogy olyan emberek is bevarázsolódnak egy kicsit a templomokba, akik egyébként máskor sosem mennének be - mondta el *Gabnai Sándor* evangélikus esperes. - Úgy gondolom, hogy nyitnunk kell a világ felé, és remélem, testvérek és nem testvérek is hídépítésként tekintenek erre a napra.

A tavalyi évhez képest megfigyelhető némi változás a programok tekintetében, hiszen az

esperes szerint mindig igyekeznek valami új színt belecsempészni. - A templombemutató az állandó, de minden évben van egy-egy kuriózum, amiért érdemes a rendezvényre kilátogatni. Nálunk például idén az evangéliumi színházársulat adta elő Madách Ember tragédiáját, ami a különleges akusztikával fantasztikusan hatott, és valódi élményt nyújtott a közönségnek - mesélte el *Gabnai Sándor*.

- A Templomok Éjszakáján nincs meghatározott célközönség, úgy vélem, ez is egyfajta híd. Érthető módon a templom ilyenkor (is) inkább az idősebb korosztályt vonzza, de örömmel látom, hogy azért folyamatosan csordogálnak be mind a helyiek, mind a turisták közül már mindenféle korosztályból is - tudtuk meg az esperestől.

- Általában nagy százalékban ugyanazok az arckok bukkannak fel évről évre, és bár mindig van egy kis formálódás, alakulás, a rendezvényre látogatók száma egyelőre sajnos nem igazán növekszik. Természetesen örülünk ennek a kialakult stabil magnak, de jó lenne, ha sikerülne új embereket is „idecsábítani”. Őszintén bevallva, a jó programjaink és annak jó reklámozása miatt is egy kicsit több résztvevőre számítottam - mondta *Gabnai Sándor*.

Az evangélikus esperes már a jövő év terveiről is beszélt, melyben továbbra is szerepet kap az ideire is jellemző irodalmibb vonal, valamint torony- és orgona-bemutatóval is színesítenék a kulturális palettát. Az alapkoncepció azonban nem szeretnének változtatni, így a következő évben is fellelhetőek lesznek az eddig megszokott és közkedvelt programok.

Tamasits Dorottya (a cikk a www.alon.hu internetes újságban jelent meg)

Pünkösd imádság

„Jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló, ha elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.” Jn. 16,7

Áldott Istenünk, sokszor azonosultunk életünk során Jézus tanítványaival, aki mennybemenetele után árvák és elhagyottak maradtak. Ebben az árvaságban ők is elbizonytalanodtak, megteltek félelemmel, mint a jární nem tudó béna, ha elveszik mankóit. Igaz szeretettel ígérted, Urunk: „nem hagylak titeket árvákkul, eljövök ti hozzátok”. Csak olyan nehéz kivárni érkezésedet. A várakozásban megtelünk aggodalommal: mi lesz velünk nélküled?

Köszönjük, hogy az első pünkösd alkalomával azzal örvendeztetted meg árva világot és tanítványaidat, hogy Szentlelked által eljöttél hozzánk. Áldott légy, hogy az első pünkösd idején a kettős tüzes nyelvek látható formájában mutattad meg magad.

Most e kettős tüzes nyelvek arra figyelmeztetnek, hogy szent akaratod szerint minden bűnt ki akarsz égetni lelkünkől, hogy Szentlelked tüzeiben megpróbáld életünket, mint az aranyat! Add, hogy térjünk hozzád! Arra kérünk, Urunk, hogy Szentlelked által légy jelen minden hajlékban és minden szívben! Hadd érezze meg mindenki, hogy nem hagytad el népedet és gyermekeidet. Szentlélek Isten, taníts meg szépen élni. Taníts meg igazán szeretni mennyei Atyánkat és drága Megváltónkat. Bátoríts, vigasztalj minket. Vezess egymáshoz. Vezess szolgálatra, miként az első keresztyének is elindultak széles e világra evangéliumodat prédikálni, betegeket gyógyítani, gyülekezeteket alapítani. „Szentlélek, ó, jövel, maradj az Úr híveivel! ... És te taníts szeretni minket; Szentlélek, ó, jövel, jövel!” (ÉK 135) Ámen.

Csiha Kálmánné

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról

(2014. nagycsütörtök - pünkösd)

1. A Nagyhéten szép kiállítás nyílt Kolbenheyer Mórról és Bünker János Rajnárdról a templomunk előterében.
2. Nagycsütörtökön kétnyelvű ünnepi úrvacsorás istentisztelet tartottunk a templomban.
3. Nagypénteken 8.00-kor és 10.00-kor magyar, 9.00-kor német istentiszteletet tartottunk. 14.00-kor a Szeretetotthonban, 18.00-kor a templomban volt istentisztelet - utóbbi passióolvasásos.
4. Nagyszombaton 14.00-kor német, 15.00-kor magyar istentiszteletet tartottunk a temetőkápolnában.
5. Április 20-án, Húsvét ünnepén hajnali 5-kor tartottuk idén az úrvacsorás feltámadási istentiszteletet, amelyen ifjúsági zenekarunk játszott, gyülekezetünk számos tagja olvasott liturgiát, és Hege-dűs Attila iskolalelkész szolgált igehirdetéssel. Az alkalmat az asszonytestvérek által szépen előkészített gyülekezeti reggeli követett a nagyteremben.
6. Ezen ünnepnapon a Szeretetotthonban volt reggeli istentisztelet, majd a templomban 8.00-kor magyar, 9.00-kor német, 10.00-kor magyar istentiszteletet tartottunk. Aznap 14.00-kor a Fő-téren volt ökumenikus áhítat Henczel Szabolcs plébános és Gabnai Sándor esperes szolgálatával, majd 15.00-kor Balfon, 16.15-kor pedig Fertőszentmiklóson volt be-

- épített úrvacsorás istentiszteletünk. Előbbi helyen rövid templomi tájékoztató közgyűlést is tartottunk a volt paplak ügyében.
7. Április 21-én, Húsvéthétfőn vasárnapi rend szerint tartottuk az istentiszteleteinket: 8.00-kor és 10.00-kor magyar nyelven, 9.00-kor pedig németül.
 8. Április 22-én Budapesten kis delegációval képviseltettük magunkat Dr. Luthár Jenő, az országos egyház egykori jogtanácsosa, líceumi emlékéremmel kitüntetett öregdiák temetésén.
 9. Aznap a Hotel Fagusban, majd a Paprétten és a Liszt előtti téren zajlott le az Élet Menete megemlékezés, amelyen a zsidóság holokausztjára emlékeztünk ökumenikus keretek között magyar és német vendégekkel.
 10. Április 23-án Holger Manke és Gabnai Sándor Budapesten voltak koncertszervező megbeszélésen.
 11. Április 23-24-én volt az óvodai beiratkozás – óvodánkba 43 kisgyermeket tudtunk felvenni.
 12. Április 25-én délelőtt egyházkerületi egyházmegyei elnökségtalálkozó volt Csákváron, délután pedig ugyanott egyházkerületi közgyűlést tartott püspökségünk elnöksége.
 13. Aznap délután az Eötvös diákjai kitakarították a templomot.
 14. Április 26-án sajnos részben elmosta az eső a Hunyadiban a Szent György napot, de így nagy sikere volt a benti programoknak.
 15. Április 27-i a 10.00-i istentiszteletünkön tartottuk a jubileumi konfirmációs megemlékezést a 25 és 50 éve konfirmálkodott testvéreinkkel.
 16. Április 29-én az Eötvösben csendesnap volt, amelyen lelkészeink mellett a KÖ-SZI munkatársai is szolgálatot teljesítettek.
 17. Másnap, április 30-án a templomunk adott otthont az eötvösös ballagásnak.
 18. Május 3-án a Deák-kútnál volt a Líceum ballagási ünnepe.
 19. Aznap délután Holger Manke lelkész Pozsonyban vett részt egy olyan ünnepen, amelyen számos közép-európai országokból érkezett csoport ünnepelte a 10 éves EU-tagságot.
 20. Május 4-i istentiszteleteinken tartottuk az Anyák Napi megemlékezéseinket; az aznapi perselybevételünk pedig ifjúsági offertórium volt.
 21. Május 5-én alapítványi kuratóriumi ülés volt a lelkészi hivatalban.
 22. Május 6-án egyeztető megbeszélést folytattunk Szabó Jenő városi rendőrkapitány úrral, este pedig presbiteri ülést tartottunk a nagyteremben.
 23. Május 7-én és részben 8-án Gabnai Sándor lelkész részt vett Balatonszárszón az országos lelkészkonferencián, majd 8-án még Budapesten is Krámer Györgynek, az Országos Iroda új igazgatójának a beiktatásán.
 24. Aznap este GAS-megbeszélést is tartottunk az ifiteremben.
 25. Május 10-én volt a Madarak és Fák Napján a szokásos fraknói gyalogtúra ökumenikus egyházi áhítatunkkal a Rozálián, majd onnan haza-gyaloglással Brennbergbányáig.
 26. Aznap Young-GAF megbeszélés is volt lelkészi hivatalunkban, és helyszíni bejárás is a különböző helyszíneken.
 27. Május 11-én ünnepi AA-ülés volt nagytermünkben.
 28. A május 12-i szabadegyetemi előadást a Pedagógus Művelődési Házban Gabnai Sándor tartotta Hámánról és Mordokájáról, azaz Eszter könyvének két férfi főszereplőjéről.
 29. Az aznapi alkalom volt az egyetemi ifi e tanévi utolsó alkalma.

30. Aznap este tartotta a Házi- és Betegápoló Alapítványunk a kuratóriumi ülését az alapítvány székhelyén.
31. És aznap – sajnos a kórházban – volt kénytelen ünnepelni Szimon János nyugalmazott lelkész úr a 85. születésnapját. Isten éltesse jó egészségben!
32. Május 13-án a nagytermünkben levetítettük a városunk díszpolgáráról, Giczy János festőművész testvérünkről készített Duna TV-es dokumentumfilmet, majd beszélgethettünk Szekeres Kriszta szerkesztővel és magával a művész úrral is.
33. Aznap este Szentmargitbányán zártkörű Páneurópai Piknik megemlékezés és kitüntetés-átadó volt, amelyen köszönthettük Bella Árpád urat, aki mindig hálás szívvel emlegeti, hogy egyházunk volt az, aki először értékelte az ő szerepét a piknik történetében.
34. Május 14-én Csornán tartottuk az egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülést, amelyen Deák László, a budapesti Sztehló evangélikus intézmény iskola-lelkésze volt előadó vendégünk.
35. Május 17-én egyrészt a FIFI, másrészt a magyar konfirmandusok is találkozót tartottak.
36. Május 18-án a 10.00-kor tartandó istentiszteletünkön a Hunyadi iskola alsós hálaadó istentiszteletét tartottuk szép számú részvétellel.
37. E májusi napokban feszített munkával készítettünk egy nagyszabású pályázatot a templompadjaink, a padlóburkolat és a belső festés rendbe-hozására. Drukkolhatunk, hogy ez a 290 millió forintos nagyságrendű pályázat sikeres lesz majd.
38. Május 20-án Holger Manke lelkész és Mátisné Schlögl Patricia részt vett a szigetszentmártoni tábor előmegbeszélésén Budapesten.
39. Május 23-án szomorú szívvel és a feltámadás reménységével kísértük utolsó útjára Asbóth László nyugalmazott lelkész urat, aki nyugdíjas éveit közöttünk, Sopronban töltötte, és türelemmel viselt hosszú betegség után távozott a mennyei otthon felé.
40. Május 24-én volt a Templomok Éjszakája a város templomaiban, így nálunk is. A mi templomunk aznap este otthont adott az Evangéliumi Színpad „Ember tragédiája” előadásának, majd a templombemutatók után a Soproni Petőfi Színház színművészei tartottak verses estét: a költemények között pedig gyülekeztünk ifizenekara játszott. Az est bevételeivel Schöberl Zsófia testvérünk külföldi műtétjét tudtuk támogatni.
41. Ezen hétvégén lesz a szokásos lícista hétvége – így a május 25-én 10-es istentiszteletünk egyben lícista istentisztelet is volt, amelyen Weltler Gábor öregdiák, malomsoki lelkész szolgált igehirdetéssel.
42. Ezen előbbi istentiszteletet követően a hősi halottakról is megemlékeztünk a szokott módon koszorúzással a templom előterében – a Hősök Napja miatt.
43. Ezen a napon emlékezhettünk meg istentiszteleteinken arról is, hogy a leendő gyülekezeti házunk, volt elemi iskolánk 130 éves évfordulóját ünnepelte, illetve mostani orgonánk is 130 éve szólalt meg először.
44. És ezen a vasárnapon imádsággal gondoltunk a Gyermeknap miatt a gyermekeinkre is.
45. És ezen a vasárnapon volt az német idei német konfirmandusaink sajátos vizsgálója is – egyébként kiváló dokumentumfilm készült a fiatalok által egyházközségünk németajkú életéről, szolgálatairól.
46. Május 26-án tartottuk a munkaév utolsó magyar bibliaóráját a Szeretetotthonban, valamint az egyetemi ügyeletet is a Közgazdasági Kar imatermében, illetve a

- Bibliai Szabadegyetem is ezen a napon „zárta be kapuit”.
47. Május 27-én még a templomunkban köszöntő műsorral és orgonakoncerttel, valamint a még jelenlegi gyülekezeti nagytermünkben köszöntöttük a Hunyadi pedagógusait a Pedagógus Nap alkalmából.
 48. Május 29-én, Mennybemenetel ünnepén 8.00-kor és 10.00-kor magyar istentiszteleteket tartottunk a templomban a diákságunk részvételével; 17.00-kor pedig ünnepi Wochenpredigt volt a gyülekezeti teremben, amelyet magyar konfirmációs vizsga követett.
 49. Aznap volt munkaterület-átadás is az Eötvösben, elkezdve az öltözők építésének munkálatait.
 50. Ezen ünnepnapon részt vettünk zsidó hittestvéreink megemlékező kiállítás-megnyitóján az Új utcában, és a Cédrus Könyvesbolt vallási témájú tanulmánykötet bemutatóján is.
 51. Május 30-án Gabnai Sándor esperes zsinati ülésen vett részt Budapesten.
 52. Május 31-én tartotta mindhárom egyházkerület, így a mi nyugati püspökségünk is az egyházkerületi missziói napját a győri egyetemi sportcsarnokban. Gyülekezetünkben néhányan vettek részt ezen az alkalmon, elsősorban az énekkarunk, amely szerepelt is az egyházkerület ezen ünnepének a kórustalálkozóján és ünnepi alkalmain.
 53. Aznap este balfi templomunk adott helyet a hagyományos kórus- és zenei koncertnek.
 54. Június 1-jén istentiszteleteinken megemlékeztünk a Pedagógus Nap alkalmából a pedagógusok szolgálatáról, a 10 évvel ezelőtt konfirmálkodott testvéreinkkel együtt az egy évtizeddel ezelőtti meg erősítésükről, valamint a XX. sz. egyik legjelentősebb protestáns teológiai megnyilvánulásának, a Barmeni Nyilatkozat megalkotásának a 80. évfordulójáról.
 55. Az aznapi perselypénzünk missziói offertórium volt.
 56. Aznap tartottuk 9.00-kor a tanévzáró utolsó gyerekistentiszteletünket, amelyen gyermekek és szülők szép műsorral szerepeltek.
 57. Június 2-án került sor a Hunyadi tantesztületének kirándulására.
 58. Aznap Gusztáv Adolf ünnep megbeszélés is volt a fiatal segítőkkel, június 5-én pedig egyeztetés volt a teljes szervezőcsapattal.
 59. Június 3-án Gabnai Sándor esperes Esperesi értekezleten vett részt Bobán.
 60. Június 5-én megemlékezhetünk Menyhárdt Frigyes egykori lelkészünk halálának 95. évfordulójáról.
 61. Június 7-én Munkatársképző Napot tartottunk a még jelenlegi gyülekezeti termünkben az idei munkaévben ezen képzésben részt vett testvérek részvételével.

Gabnai Sándor

Begegnung bei der Geisteswiege

Die Goldene Konfirmation 1989 in Csikóstöttös – ein Rückblick nach einem Vierteljahrhundert

Von einem früheren Treffen, bei einer goldenen Konfirmation, können wir lesen, welche im Jahre 1989 stattfand und von welcher ein Text erschien im evangelischen Wochenblatt (Ev. Élet 11. Juni 1989).

Am Pfingstmontagabend hatte ich Dienst in meinem Geburtsort, in der vor einigen Jahren erneuerten Kirche Csikóstöttös, bei der goldenen Konfirmation. Meine Gattin war die Kantorin. Der Singchor der Frauen „umarmte“ das schöne Fest.

Bei der Wiege der alten Heimat konnten wir uns begegnen – die Zuhausegebliebenen und die Ausländer. Viele waren der Meinung, dass der Mensch in diesem Alter, wenn er sich vom Elternhaus weit entfernt, mit einer unermesslichen Sehnsucht Grenzen schnell durchschreite, so dass er mit den Augen das Haus schmeichelt, wo er zuerst den hellen Tag erblickte; mit der Hand das Tor fasst, deren Klinge er so oft niederdrückte; mit dem Fuß den Boden betrete, den der Frühlingsduft des Geburtsorte durchströmt; atmet; mit dem Ohr den bekannten Tönen anhängt, aus denen die Tonfarbe und Mundart der Eltern hervorkriecht; mit dem Herz die Kreuze des Friedhofes berührt, auf dem die Lieben ruhen.

Die Wiege der alten Heimat konnten die forschenden Augen im Original nicht mehr sehen, weil sich in den fünfzig Jahren vieles verändert hat. Und dennoch konnte man auch trotz der veränderten Verhältnisse vieles entdecken. Nicht nur die Wiege, in welcher unsere Mutter uns einst sanftmütig schaukelte, sondern auch die, die im Sturm der Geschichte in einen solchen Schwung kam, dass man herausfiel und über Grenzen von uns weg flogen – zu großer Traurigkeit.

Und jetzt können wir uns zu unserer großen Freude wieder sehen.

Aus vielen Richtungen kommend konnten wir uns erblicken im Mairegen. Die Gastgeber waren die im Geburtsort Gebliebenen, die Wacht hielten über die leer gebliebenen „Wiegen“. Inzwischen ist die „Fahne“ der Heimatliebe im Sturm der Gleichgültigkeit in der regierenden Ideologieströmung so verblichen, dass vor einigen Jahrzehnten aus dem Ausland nach Hause Kommende unseren Jugendlichen erzählten, was ihnen vor der Aussiedlung neben der Hymne das Bekenntnis „Deiner Heimat sei treu unerschütterlich“ bedeutete. Das äußerte sich in fleißiger Arbeit, in der Liebe zum Heimatland. Von dem Feldboden, der Heimaterde nahmen sie auch etwas mit in ihn ihre neue Heimat, die beiden deutschen Staaten BRD und DDR. Dreifach getrennt, aber einig im dreieinigen Gott – das konnten wir erleben, die wir in drei Länder (BRD, DDR und Ungarn) zerstreut leben, aber in der alten Heimat die Einheit geschwisterliche Liebe, im reformatorischen Christusglauben als Fundament auf dem irdischen Weg in Anspruch nehmen wollen.

In Gemeinschaft des einen Glaubens

Der Höhepunkt dieser Goldenen Konfirmation war, dass sie wieder gestärkt wurden im Glauben an den lebenden Jesus Christus. Die Festansprache war deutsch, weil sie auch bei ihrer Konfirmation 1939 deutsch war. Rudolf Vértesy, Pfarrer der heutigen Gemeinde, suchte aus dem Matrikelbuch jedem seinen Segensspruch und so bekam jeder wieder denselben Spruch, als sie beim Namen gerufen vor dem Altar standen. „Sei getreu bis in den Tod, so gebe ich dir die Krone des Lebens“, war der Predigttext und das stellte allen die Frage, was ihnen in den vergangenen fünfzig Jahren die Kirche als Leib Christi bedeutete: die eigene Gemeinde, den Daheimgebliebenen in der Minderheit, die standhalten mussten – und den Ausgesiedelten der Anschluss an die neue Gemeinde. Diese Situation kann man vergleichen mit dem Gehenlernen nach einer Amputation.

In Gemeinschaft der Liebe

In Gemeinschaft der Liebe konnten sie erfahren, dass die Treue Christi die Möglichkeit gab, dass sie sich nach einem halben Jahrhundert treffen konnten als Glieder des einen Leibes. Nicht alle konnten da sein.

Einige wurden Opfer des Zweiten Weltkrieges. An sie haben wir uns mit Liebe erinnert. Ebenso an die Eltern, Seelsorger und Lehrer, die uns beten lehrten, erzogen, konfirmierten und auf dem Friedhof ruhen. Den Bund der Liebe kann nicht einmal der Tod zerreißen, weil die Hoffnung auf die Begegnung mit Christus und untereinander lebendig bleibt. Eine Freude war, dass die Witwe des ehemaligen Pfarrers Károly Frank an der goldenen Konfirmation teilnahm und sich als über 90-Jährige mit den alten Konfirmanden freute. Sie, in Sopron geboren, umarmte einst mit treuem Dienst in schweren Zeiten die Dorfgemeinde.

Aber unter dem Himmel mit seinen dunklen Wolken leuchten die Lichter der lieben Heimat. Diese haben Anziehungskraft, sie rufen mit ihrem Licht auch ohne Stimme. Schon jetzt beleuchten sie unsere Straße, den Weg nach Hause in die ewige Heimat.

Wir gehen nach Hause

Als wir nach dem Festgottesdienst noch zusammen waren am Tisch im Hotel Dombóvár, kam noch der nach Hause führende Lebensweg ins Gespräch. Nicht nur, dass jeder am nächsten Tag in seine irdische Heimat diessseits oder jenseits der Grenzen zurückreisen würde, sonder auch, dass uns eine ewige Heimat erwartet, der wir näher sind als vor fünfzig Jahren.

Auf diesen nach Hause führenden Weg hat sie Jesus Christus vorbereitet in der Kirche des Geburtsorts, als er sie im Abendmahl mit sich und miteinander vereinte, auf dass jeder in seiner irdischen Heimat hoffnungsvoll diene – und dies in der Glaubensgewissheit, dass der vorangegangene Christus den Seinen ewige Heimat und ein ewiges Zuhause bereite.

János Szimon

Gustav-Adolf-Fest in Sopron

14. Juni 2014

Liebe Gemeindeglieder,

wenn die Pfingstausgabe des Christophoros erscheint, steht das Gustav-Adolf-Fest unmittelbar bevor. Viele Mitglieder unserer Gemeinde bringen sich ein – in ganz unterschiedlicher Weise. Und dafür sagen wir von Herzen Dank! Nun freuen wir uns auf ein Fest des Miteinanders. Als Appetitanreger finden Sie hier das vorläufige Programm. Reichen Sie es gerne weiter – an Verwandte, Freunde, Nachbarn.

Holger Manke, Pfr.

Programm

Vormittag

EVANG.-LUTH. KIRCHE

9.30

zweisprachiger Festgottesdienst

Predigt: Péter Gáncs, leitender Bischof der ELKU
Liturgie: Dekan Sándor Gabnai, Pfr. Holger Manke und viele Gemeindeglieder.
Es spielt die Jugendband der Gemeinde.

Vollversammlung des Gustav-Adolf-Vereins
unter der Leitung von Pfarrerin Ingrid Tschank

Grußworte

János Szemerei,
Bischof des westlichen Kirchenbezirks
Hans Niessl,
Landeshauptmann des Burgenlands
Andreas Liegenfeld,
Landesrat, Mitglied der burgenländischen
Landesregierung
Dr. Tamás Fodor,
Bürgermeister Sopron
Holger Manke,
deutscher Pfarrer
Moderation: Gyöngyi Mátyás

EVANG.-LUTH. LYZEUM

Széchenyi-Platz 11

12.00

Mittagessen

(für angemeldete Gäste)

Veranstaltungen am Nachmittag – an verschiedenen Orten

EVANG.-LUTH. KIRCHE

12.30

Kirchen- und Turmführungen

mit Zsuzsa Hajdu-Siklósi,
Elisabeth Ghiczy und Ernő Gálos

13.30

Flötenduoette

Jonna Tóth und Dr. Richard von Fuchs

14.15

Konzert der **Orgelkünstlerin Anna Kocsis**

Bach: Passacaglia und Fuge C-moll – Frescobaldi: Toccata per elevazione – Franck: Pièce Héroïque – Karg-Elert: 3 Choralimprovisationen: O Gott, du frommer Gott / Ich dank' dir, lieber Herre / Gott des Himmels und der Erden – Vierne: Finale aus der 1. Symphonie

14.55

Auftritt des **Pädagogenchors Franz Liszt Sopron** *Mitwirkende:* Zsuzsanna Németh, Ágnes Makkos (Gesang), Péter Kuzsner (Orgel)

Chorleiterin: Ágnes Makkos

Programm: Croce: Cantate Domino – Bach: Magnificat - Esurientes (Duett) – Händel: Judas Maccabeus - O, Friede, Reich an Heil des Herrn (Duett) – Saint-Saëns: Ave verum – Franck: Panis angelicus – Rutter: The Lord bless you and keep you – Gounod: O salutaris hostia (Duett) – Liszt: Ave Maria – Halmos: Omnis terra Deo jubilate – Jubilate Deo – Szokolay: Vaterunser – Kodály: Abendlied – Michel: Jubilate - Jazzmotette – Irischer Segen - May the road rise to meet you

15.35

Konzert des **Sopron Trios**

Es musizieren: Árpád Dárdai, Klavier; Krisztina Révész-Pálfi, Geige; József Révész, Violoncello

Programm: Vivaldi: Doppelkonzert für zwei Geigen II.-III. Satz – Massenet: Thais Meditation – Bach: Doppelkonzert für zwei Geigen II. Satz – Rachmaninoff: Vocalise – Fauré: Wiegenlied – Debussy: Klaviertrio II.-III. Satz

GUSTAV-ADOLF-FEST 2014

URSULINERPLATZ - CHORTREFFEN

14.00

Chor der reformierten Gemeinde
Sopron/Ödenburg

14.25

Julianeum Chor

14.50

Chor der St. Michaelskirche

15.15

Wandorfer Chor

15.40

Chor der Evang.-Luth. Kirchengemeinde
Sopron/Ödenburg

KOMITATSHAUS - 25. JUBILÄUM DER GRENZÖFFNUNG

Hauptplatz 5

14.15

Film über die Grenzöffnung

Persönliche Vorstellung
durch den Regisseur Dr. György Kárpáti

14.40

Podiumsgespräch über die Grenzöffnung

Teilnehmer:

Miklós Jenőffy, damaliger ungarischer

Zollkommandant

Johann Göttl, damaliger österreichischer

Zollbeamter

Dr. György Kárpáti, Regisseur

Moderation:

Dr. Szabolcs Gimesi, früherer Bürgermeister

Soprons

Young-GAF

Hauptplatz

9.30

Eröffnungsandacht des Young-GAF

10.15

Deutsche Theatergruppe des Lyzeums
Auf den Spuren von Goethes Zauberlehrling

10.30

Auftritt der Kindergartenkinder
(Evang.-Luth. Kindergarten János Hunyadi)

11.00

Juventus Konzert Blsorchester Sopron

Leitung: Dr. András Friedrich

12.00

Singstar Contest Karaoke Talentwettbewerb

13.00

Testvériség Volkstanzgruppe

14.00

Konzert der Crazy Angels

15.30

Bewegung, Rhythmus, Schwung Tanzverein

16.30

Schlussandacht des Young-GAF

Abschluss

EVANG.-LUTH. KIRCHE

16.30

zweisprachige Abschlussandacht

Predigt: Manfred Koch, Superintendent

Liturgie: Bischof János Szemerei, Ildikó Plöchl

Es musiziert die Zithergruppe Berkenye.

Wer bin ich, dass Gott mich so hoch erhebt

Pfarrerin Katalin Magassy im Gespräch

Katalin Magassy ist Pfarrerin und Diakonisse – eine Besonderheit in Ungarn. Beim Gemein-denachmittag Anfang Mai hat sie aus ihrem Leben und von ihrem Glauben erzählt – und bat zu Beginn, das Lied „Jesu, geh voran“ zu singen. Ein Lied, das tiefere Bedeutung für Katalin Magassy hat.

Was bedeutet dir das Lied „Jesu, geh voran“?

Das kann ich nicht erklären. Ich kenne dieses Lied sehr lange. Wir sind eine uralte Soproner Familie, aber echt ungarisch. Meine Eltern konnten beide perfekt Deutsch. Und sie wollten uns fünf Kindern auch die deutsche Sprache beibringen – aber es war umsonst. Was wir in der Schule gelernt haben, haben wir schnell vergessen. Doch später habe ich durch das Gemeindeleben die deutschen Gesänge kennengelernt. Ich war etwa 16 Jahre alt, als die Bombardierung hier in Sopron war. Unser Haus ist zerstört worden, und wir mussten fliehen. Wir sind – zu Fuß – bis Linz gegangen. Und wir mussten alles, was wir hatten, zurücklassen. Wie gesagt, ich war 16. Meine jüngste Schwester war zwei Jahre alt, und die Räder ihres Kinderwagens sind schon bei Schattendorf abgefallen – er war für Stadtspaziergänge gedacht, nicht aber für eine Flucht. Für uns war das alles ein großes Trauma. Und während des Weges sang unsere Mutter immerfort. Wir hatten kaum etwas zu essen – unterdessen sang sie „Rád bízom sorsomat, Uram, mindhalálig“. Und den ganzen Weg über haben wir solche Lieder gesungen. Wenn Flugzeuge kamen, versteckten wir uns im Straßengraben. Das alles waren so starke Eindrücke, dass wir das nicht ohne Gott überstehen konnten.

In Linz erhielten wir Marken und konnten uns Zugfahrkarten davon kaufen und mit dem Zug nach Regensburg reisen. Wir fanden letztlich Zuflucht in einem Luftschuttkeller. Unsere jüngste Schwester bekam Masern, was damals als schwere Krankheit galt.

Letztlich kamen wir in die Nähe von Weiden in der Oberpfalz, wo wir auf einen Pfarrer trafen. Mein Vater erzählte ihm, was mit uns geschehen war. Von ihm vermittelt erhielten wir ein Zimmer, Stroh auf dem Boden und wir alle sieben konnten dort wohnen. Dann erhielten wir Lebensmittelkarten und konnten erstmals wieder „normal“ essen. Und wir kamen enger zueinander – das stärkte die innerfamiliäre Verbundenheit sehr. Und in dieser Zeit konnte ich die deutsche Sprache so lernen, dass ich auch später die deutschen Gottesdienste besuchte und mich ganz zur deutschen Gemeinde klammerte.

Kann man sagen, diese Zeit stärkte den Glauben?

Wie der Glaube kam, das kann man nicht erzählen. Ich kam nicht nur durch meine Eltern, sondern auch durch meine Großeltern aus einer Pfarrfamilie. Aber das macht es nicht leichter in Worte zu fassen, wie der persönliche Glaube aufkam.

Wir haben während der Flucht fast alles verloren. Doch zwei Bibeln haben wir die Flucht über bei uns gehabt. Das blieb nicht ohne Bedeutung. Ich las seither jeden Morgen und jeden Abend in der Bibel.

Wir konnten nach sieben Monaten wieder nach Hause kommen. Die Amerikaner organisierten die Rückreise aller Flüchtlinge, die nach Hause wollte. Und bei Agendorf kamen wir wieder auf ungarischen Boden – ein erschütterndes Erlebnis für mich und die ganze Familie. Die ganze Geschichte war so ein tiefer Eindruck, dass ich spürte, ich muss den Dienst Gottes aufnehmen. Mein Leben ist von Gott so gedacht. Das war gar nicht

schwer – auch wenn es viele innere Kämpfe gab.

Dein Weg führte dich danach nach Győr und Budapest.

Ich habe Abitur gemacht und danach ging ich nach Győr. Dort waren Diakonissen – doch dort wollte mich die Leitung nicht aufnehmen. Deshalb ging ich für ein Jahr nach Börcs und unterrichtete dort die 1. und 2. Klasse. Dort musste ich zum ersten Mal – mit 20 Jahren – einen Gottesdienst halten, was ich als großen Anspruch und große Verantwortung erlebte.

Über die Oberin konnte ich mich dann den Phoebe-Diakonissen anschließen und kam so nach Budapest. 1951 wurden die Mutterhäuser aufgelöst. Wegen meiner Familiengeschichte – ein Bischof als Großvater! – konnte ich keine normale Anstellung als Lehrerin erhalten.

Ich erfuhr dann, dass in Sopron in einer Heilpädagogenschule Erzieherinnen für schwerbehinderte Kinder gesucht werden. Zuvor war ich Haushälterin und bekam eine Wohnung bei der Oberin. Doch das machte ich auch gerne. Ich habe alles in meinem Leben mit Freude gemacht.

Gestatte mir einen gewissen Sprung, denn ich möchte unbedingt deine Gemeindestelle Sárbogárd erwähnen. Wenn dieser Ortsname fällt, sehe ich immer große Freude in deinem Gesicht.

Die schönste, unvergesslichste Zeit. Die glücklichsten sieben Jahre in meinem Leben. Ich hatte die Examenspapiere nach dem Theologiestudium noch nicht in der Hand, als mich der Bischof fragte, ob ich in die Gemeinde nach Sárbogárd gehen würde. Ich sagte „Ja, natürlich!“ Und das, obwohl ich gar nicht wusste, wo Sárbogárd liegt.

Die Gemeinde war damals wie eine Herde ohne Hirten. Ich musste die Leute einzeln suchen und finden. Es gab keine gewählte Gemeindeleitung – keinen Kurator, keinen Kirchenpfleger, keinen Schatzmeister. Drei bis vier alte Frauen kamen in den Gottesdienst. Ich fragte mich also durch: „Wer sind Sie? Wo wohnen Sie? Kennen Sie jemanden, der zu unserer Gemeinde gehört? Und wo wohnen sie?“ Dann notierte ich mir die Adressen und fuhr mich mit dem Fahrrad dorthin und sammelte so die Gemeinde zusammen. Das war der schönste, wunderbarste Teil meines Dienstes.

Und es gab manche in der Gemeinde, die sagten: „Sie hat ein paar Jahre Theologie studiert, ist aber keine Pfarrerin. Was macht sie hier?“ Das habe ich aber an meinen Ohren vorbei gehen lassen. Viel wichtiger ist: Ich hatte viele Freunde dort gefunden.

Bald sagte ich auch: Es geht nicht, dass wir uns zwischen Sonntag und Sonntag nicht sehen. Wir müssen auch unter der Woche zusammenkommen und miteinander sprechen. Ich möchte so vieles fragen und so viele kennenlernen. Und so kamen immer mehr Menschen zusammen.

Dann ging es auf Weihnachten zu, und ich sagte: Weihnachten ohne Kinder – das kann man sich nicht vorstellen. Und ich suchte die Kinder in der Gemeinde. Dann sagten die alten Frauen: „Ich habe zwei Enkelkinder.“ Dann suchte ich sie auf – und suchte nach weiteren Kindern. So waren Kinder im Weihnachtsgottesdienst und haben dort gesungen und Gedichte gesprochen.

Und noch etwas: Ich durfte kein Abendmahl einsetzen, ich war ja noch keine Pfarrerin. Das war für mich ein großer Schlag. Denn das Abendmahl ist die Quelle meiner Lebenskraft – und das konnte ich mir nicht vorstellen. Ich hatte jedoch hierzu keine Erlaubnis. Bischof Káldy wollte die „Fernstudenten“ nicht als Pfarrer haben. Ich sagte mir, ganz still bleiben. Es gab dann Wechsel im Bischofsamt. Und letztlich wurde ich im August 1991 ordiniert. Das war die Krone meines Lebens – dass ich ordinierte Pfarrerin wurde! Wer bin ich, dass Gott mich so hoch erhebt! Das ist immer in mir. Mein ganzes seitheriges Leben – auch jetzt, da die Schwierigkeiten kommen. Es ist ein ziemlich großer Kampf, dass ich nicht mehr lesen kann. Und ich mag gerne singen, doch ich kann nicht, denn ich sehe die Buchstaben nicht mehr. Doch auch das kann ich aus Gottes Hand annehmen.

Du bist in der Gemeinde sehr aktiv – fünf Dienste pro Monat. In jeder Wochenpredigt übernimmst du den Psalm. In allen Abendmahlsgottesdiensten wirkst du an der Austeilung mit. Und gelegentlich übernimmst du auch den Dienst einer gesamten Wochenpredigt. Was bedeutet dir das?

Jetzt ist das für mich das Leben. Weil ich sonst vielleicht denken würde, dass ich schon überflüssig wäre. Es muss etwas geben, was dem Tag Sinn gibt. Für mich ist das die sinnvolle Tagesbeschäftigung, auch weil ich nicht mehr lesen kann, nicht mehr Handarbeit betreiben kann, nicht mehr spazieren gehen kann. Ich dachte schon öfters im Leben, dass mein Dienst endet, habe mich gelegentlich innerlich davon verabschiedet, dass ich noch gebraucht werde. Und immer wieder kommt es als angenehme Überraschung, dass ich gebraucht werde, noch Dienst tun kann. Dafür bin ich sehr, sehr dankbar. Das ist das Werk Gottes!

Holger Manke

Ballagási prédikáció

Ha majd a jövőben megkérdezi a fiad, hogy miféle intelmek, rendelkezések és döntések ezek, amelyeket megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR, akkor így felelj fiadnak: A fáraó szolgái voltunk Egyiptomban, de kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel. (5Móz 6,20-21.)

A mai ige a zsidóság egyik fontos ünnepehez, a páskavacsorához kapcsolódik. Amikor a család az asztalnál ül, a liturgikusan megszervezett, bőséges étkezés közepén a legkisebb gyerekeknek a feladata, hogy föltegyen négy kérdést: miért más ez a mai nap, mint a többi? És amikor megkérdi, az apa elmeséli a fiának, mi történt annak idején, hogyan szabadultak meg, hogyan váltak szabad néppé. És amikor a legkisebb gyermek egyszer családapa lesz, tőle is ugyanezt kérdezi a fia – és ő válaszol. És így megy a játék évezredek óta: a gyermek nemcsak nézője, hanem aktív résztvevője az élet színjátékának azáltal, hogy kérdez.

Kedves ballagó diákok! Évekig ti is kérdeztetek. Néha valóban elhangzott kérdésekkel, néha talán magatok sem tudjátok éppen azzal, ahogyan nem kérdeztetek, ahogyan eljátszottátok az érdektelent. Kérdéseket tettetek föl, hogy megértsétek, miért különleges az, ami itt történik – mitől különleges az élet csodája. Nem négy, hanem négyszáz-ezer kérdészetek volt. Voltak nyílt kérdések, de voltak, amit szemtelenségbe, közömböségbe, nevetésbe, könnyekbe, csodálkozó pillantásokba csomagoltatok. Minden szemtelenség kérdés: mennyit bír el egy emberi kapcsolat? Minden felháborodás kérdés: meddig, hogyan kell elviselnem a nehézségeket? Minden rosszul megírt dolgozat egy

kérdés. mire van igazából szükségem a világban? Minden feleselés kérdés: mennyire kell elviselnem azt, hogy hierarchiában élek?

Jöttek sorban a kérdések. Kihez/mihez ragaszkodjak? Van-e értelme a hétköznapioknak? Megtalálom-e az ezernyi érték között a nagybetűs értéket? Fontos-e, hogy hűséges legyek, vagy inkább a legkisebb nehézség elérkeztekor keressek valami mást vagy valaki mást? És ott vannak a legvégső kérdések: mi a helyem a világban? Teremtmény vagyok, vagy véletlenül estem ebbe a világba? Van-e fölöttem valaki, aki megteremtett és ismer? Van-e mellettem valaki, itt van-e Krisztus, aki megnyitja az utat a Teremtőhöz? Van-e más, magasabb szintje az életnek? És a legfontosabb kérdés: te, szülő vagy tanár, kiben hiszel? Hiszel még egyáltalán valamiben, valakiben? S én miben higgyek? Higgyek egyáltalán valamiben vagy valakiben?

Jönnek a kimondott vagy kimondatlan kérdések- és mi, tanárok, szülők jól-rosszul válaszoltunk. Válaszoltunk azzal, ahogy szóltunk, ahogy viselkedtünk, ahogy döntöttünk, még azzal is, ahogy rátok néztünk, vagy nem néztünk rátok. Még hibáinkkal is válaszoltunk. Minden szavunk, mozdulatunk, tettünk egy-egy hitvallás volt az életről- még akkor is, ha mi magunk sem tudtunk róla. Most viszont már nem ti vagytok a terített asztal mellett a legkisebbek, ezentúl ti nem csak kérdeztek, ti is megkérdezettek lesztek.

Nem biztos, hogy minden válaszunkat el kell fogadnotok. De a szembenézést azzal, amit kaptatok, nem úszhatjátok meg. És azt sem, hogy egyszer tőletek kérdeznek- és nektek kell tudni válaszolni: mire jó az élet? Hogyan kell élnem? Érdemes hűségesnek lenni? Érdemes harcolni a célokért, vagy a nagyobb bankszámla kedvéért inkább mondjak le álmaimról? Egyszer megkérdezett leszel, és abban, ahogy válaszolsz, valahogyan benne

lesz, ahogyan a mi válaszainkat megértetted. Erről szól a következő dal is.

Zorán: Apám hitte...

*Apám hitte az otthon melegét,
Apám hitte az ünnep örömét,
Apám hitte az apja örökét.
S úgy hiszem, ez így volt szép.*

*Apám hitte az első éjszakát,
Apám hitte a gyűrű aranyát,
Apám hitte a szavak igazát,
S úgy hiszem, ez így volt szép.
S úgy hiszem, ez így volt szép.*

*Apám elhitte a hírmondók szavát,
Apám elhitte Chaplin bánatát,
Apám elhitte a folyók irányát,
S azt hiszem, ez így van jól.
S úgy hiszem, ez így van jól.*

*Én is hiszek egy-két szép dologban,
Hiszek a dalban, a dalban, a dalban.
És én hiszek a város zajában,
És én hiszek benne, s magamban.*

*És én hiszek a lézersugarban,
És én hiszek a fegyver halálában,
S én hiszek a táguló világban,
És én hiszek, hiszek, hiszek apámban.*

Ez a dal 37 éves. A jelenlévő szülők, tanárok gyerekkorához, ifjúkorához kötődik. Én 6 éves voltam, amikor íródott, Zorán apám korosztályához tartozik. Ő saját apjáról, vagyis az én nagyapám korosztályáról beszél. Most én beszélek arról, amit tőlük kaptam. Most tehát mi, szülők, tanárok is vizsgálunk: mit adtunk tovább abból, amit apánk hitt, miben hiszünk mi, és mire mondhatok te harminc év múlva: apám hitte? Vajon el tudtuk mondani, amit kell? És egyszer majd eljön az idő, amikor nektek, mostani ballagóknak kell elmondani a gyermekeiteknek: apám miben hitt, és én miben hiszek.

Hadd kérjelek titeket, amit az elmúlt években láttatok, abból szűrjétek ki a lényegét: az aggodalmaskodásból a szeretetet; a haragból a féltést; a szigorból a bizalmat, hogy meg tudod csinálni; a hibáinkból a tapasztalatot, hogy mindannyian – tanárok,

szülők és diákok- egyformán, emberként állunk Isten előtt.

És legfőképpen vegyétek észre, hogy Isten szeretete szabaddá tesz benneteket, ahogy szabaddá tette az Egyiptomból menekül népet. Szabadok vagytok, éljétek hát szabad

emberhez méltóan! Tudd meg, egyszer meg fog kérdezni téged is a gyermeked- élj úgy, hogy Krisztus által megszabadított emberként tudj neki válaszolni, mi végre is vagyunk ezen a földön. Ámen.

Hegedűs Attila, iskolalelkész

IMÁDSÁG (a Patrona Hungariae Gimnázium ballagási imádsága)

Adj nekünk, Uram, látó szemet, szerető szívet és mély lélegzetet!

Amikor látó szemet kérünk Tőled, ezért könyörgünk:

Add nekünk, hogy mint Te, úgy lássuk a világot, az embereket és történelmünket, és a magunk élete történetét.

Add, hogy napról napra, óráról órára olyanok legyünk, amilyenek elgondoltál. Tégy bennünket lassan-lassan azzá, amire teremtettél. Tégy készséggé szavaid iránt, mely megvilágosít és átformál minden életet.

Adj nekünk szerető szívet, hogy igazán szeressünk, megfeledkezve önmagunkról.

Kell, hogy a Te szívedet ültess belénk a miénk helyébe, melynek verése olyan kihagyó, amikor másokról van szó. Uram, Te szeress általunk!

És adj lélegzetet, hogy ne fulladjunk ki az úton. Hogy segítsük egymást előre a holnap felé, hátra nem tekintve, nem méricskélve, mibe kerül. Lélegzetet mindazzal szembenézni, amit vársz tőlünk. Lélegzetet mindig remélni, mintha ma reggel kezdődne az élet. Remélni a nehézségekben is, mert Te jelen vagy, és nem hagysz el soha, ezt megígérted.

Amen.

2014 konfirmandusok:

Német konfirmandusok: Clausing Márk, Koleszár Gergely

Magyar konfirmandusok: Bese Dominik, Füzi Gabriella, Füzi Vanessza, Gárdai Benedek, Helmeczi Anna, Horváth Kata, Horváth Máté, Jakab Johanna, Márkus Petra, Marosvöl-

gyi Nóra, Mészáros Eszter, Molnár Ádám, Nagy Aliz, Németh Alexandra, Németh Ildikó Hajnalka, Nyikos Hajnalka, Papp Doroti, Pratscher Ádám, Sayri Maigua, Szabó Dorina, Szántó Dzszenifer, Vass Áron, Vörös Emese, Zeberer Zsófia

A múlt nyomában

Május 16-án autóbuszos kiránduláson vettem részt, melyet iskolánk tanárai – Mórítz Adrienn és Dergezné Élő Rózsa – szerveztek. Úti cél: Lengyelország – Auschwitz.

Éjjel egy órakor indultunk. Az utazás alatt Az élet szép c. filmet néztük meg, hogy ráhangolódjunk a várható látnivalókra. Hosszú, kb. hétórás buszozás után megérkeztünk a helyszínre. A tábor már képekről jól ismert kapuja állt előttünk az „Arbeit macht frei” (a munka szabaddá tesz) felirattal.

Nyolc órakor nyitott a múzeum. Ott mindenki kapott fülhallgatót, s ezen keresztül történt az idegenvezetés. A kiállítás bemutatja Auschwitz két fő funkcióját: a koncentrációs tábort a különböző nemzetiségű foglyok számára, továbbá az európai zsidók meggyilkolásának legnagyobb helyét.

Megismerhettük, milyen körülmények között éltek a foglyok a táborban, akik a rabszolgamunka, az éhség, a betegségek, a rajtuk végzett kísérletek, a kínzások, az embertelen büntetések miatt haltak meg vagy kivégezték őket. Szívszorító volt látni az itt elpusztult foglyok fényképeit, dokumentumait, a tábor életét bemutató alkotásokat, a meggyilkoltak személyes tárgyait (bőröndök, szemüvegek, cipők, haj stb.). A tábor börtönéül szolgáló épületben eredeti állapotban vannak szobák és cellák. Ezen cellák egyikében szenvedett kínhalált, többek között, a szentté avatott Maximilian Kolbe atya, aki egy fogolytársa megmentése érdekében vállalta önként az éhhalált.

Néhány helyen a falakon, ajtókon, ablakpárkányokon a fogva tartott emberek rajzai és bekarcolt feliratok láthatók. Megdöbbentő érzés bemenni a gázkamrába, látni a krematóriumot, a kemencék előtt álló hullaszállító vaskocsikat, a kivégzőfalat, a sorakozótéren az akasztásra szolgáló bitófát, a tábort szögesdrót kerítést, amelybe áramot vezettek, és még sokáig lehetne sorolni!

Auschwitz I. tábortól kb. 3 km-re található Auschwitz II. – Birkenau. Az első látnivaló az SS főórház épülete a bejárat kapuval, amelyet „halálkapunak” hívtak. Az őrtoronyba mi is felmegettünk. Előtte van az a mellékvágány szakasz, amelyen keresztül a deportáltakat szállító vonatok érkeztek. A tábor területén zömében a szétzedett vagy a lerombolt gázkamrák, krematóriumok és barakkok romjai találhatók. Ezeket a háború végén a menekülő német katonák semmisítették meg. A fennmaradt létesítmények ízelítőt adnak abból, hogy milyenek voltak a barakkok, a WC és mosdó lehetőségek.

Lehangoltan, komoran hagytuk el a tábort.

Kirándulásunk másik célja egy sörgyár megtekintése volt. Ez már jobb kedvre derített bennünket. Először egy animációs képsor a sörgyár történetét mutatta be. Majd megismerkedtünk a sörgyártás alapanyagaival, eszközeivel, folyamatával.

Később egy „időutazáson” vettünk részt, amely 1881-től kezdődően bemutatta az adott korszak jellemzőit, a sörhöz kapcsolódó szokásokat, mi történt a II. világháború idején, hogyan változtak a sörkészítés, - fogyasztás körülményei a szocialista időkben és napjainkban. Láthattunk egy kiállítást is a már nem használt sörkészítő eszközökből. Érdekes volt.

Itt lehetőség adódott ajándéktárgyak vásárlására. Ezután buszra szálltunk, és elindultunk hazafelé. Kavaroztak bennünk az élmények. Az úton még megnéztük a Schindler listája c. filmet. Este fél kilenc körül értünk haza, alaposan elfáradva.

Örülök, hogy megnézhettem a maga valóságában ezt a fontos emlékhelyet. Az itt szerzett tapasztalatok jól kiegészítik a második világháborúról a történelem órán tanultakat.

Érdemes megnézni, másoknak is ajánlom!

*Németh Dávid, 8. c
Hunyadi János Evangélikus Óvoda
és Általános Iskola (Sopron)*

Auschwitz

Egész éjszaka szinte alig bírtam elaludni. Nagyon izgultam már a kirándulás miatt. Éjfélkor keltem fel. Kialvatlanul összeszedtem a holmijaimat, és elindultam a sulifelé, ahonnan a busz indult. Szinte már mindenki ott volt, és ahogy gondoltam senki sem volt frissebb, mint én. Mikor már mind megérkeztünk, felszálltunk a buszra. Hajnali 1 óra tájt Rózsa és Adrienn néni kíséretével elindult a buszunk Lengyelország felé. Én Laura mellé ültem. Őt eddig nem igazán ismertem, csak szavalóversenyekről, de az utóbbi időben sikerült jobban megismernem. Úgy terveztem, hogy majd a buszon aludni fogok, de mondhatom nem igazán sikerült, csak fél órára tudtam elbóbiskolni.

Fél nyolcra megérkeztünk Auschwitzbe. Ott mindenki megreggelizett, levegőzött és beszélgetett, mivel a csoportvezetés csak 8-kor kezdődött.

8-kor bevezettek minket egy épületbe, ahol mindenki fülhallgatót kapott azért, hogy hallja a vezetést. A koncentrációs bejáratánál egy feliratot találtunk. Az volt ráírva németül, hogy

„Arbeit macht frei” azaz „A munka megszabadít”. Ezután nagy tégláépületeket láttunk, amik a barakkok voltak, melyekben olykor 1000 ember is élt/aludt. Nem tudod hogyan, hiszen nem voltak valami nagyok. Majd egy terembe vezettek minket, ahol képek voltak az 1942-43-as évekből amint a zsidók bevonultak a táborokba. Kegyetlen volt látni a szenvedést az emberek arcán. A náci németek senkit sem kíméltek. Sem gyereket, sem nőt, sem beteget. Én már itt kissé rosszul voltam, hiszen nagyon a szívemen viselem más emberek sorsát. De a neheze még csak ezután következett. Bevezettek minket egy másik terembe is, ahol borzasztó látvány fogadott bennünket. 2 tonna emberi hajjal találtuk szemben magunkat. Mondanom se kell, egy pillanatra majdnem elájultam. A következő helyiségben sem várt ránk szebb látvány. Bőröndöket találtunk nevekkel és születési dátumokkal, gyerekek bőröndjeit, akik alig voltak 5 évesek. Mellette állt egy vitrin. Nálam itt már majdnem eltört a mécses. A vitrinben gyermekjátékok és babaruhák voltak. Egy kislány játékbabája. Hátborzongató volt látni az egészet.

Ezután a gázkamrába mehettünk be. Furcsa és egyben vérfagyasztó is volt ott sétálni, ártatlan turistaként, ahol több ezer ember életét vesztette. „Emberek ezrei hulltak el ott ahol épp sétálok” gondoltam.

Auschwitz után Birkenau koncentrációs tábora következett. Az auschwitz-i sokkok után, már nem igazán bírtam figyelni.

A komoly és durva kirándulás után, sokkal felszabadultabb program következett. Egy Lengyel sörgyárat nézhettünk meg belülről, és részt vehettünk egy időutazáson is az 1700-as évekbe.

Mesélhetnék még többet a sörgyárról is, de azt hiszem, hangulatában nem igazán passzolna az eddig leírtakhoz. Ez a május 10-ei nap, azt hiszem beleégett a tudatomba. Köszönöm, hogy részt vehettem ezen a tanulságos és elgondolkodtató kiránduláson.

Gosztom Enikő, 7. 6

Határtalanul projektek a soproni Eötvösben

Az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola az idei tanévben az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával két „Határtalanul” projektben vesz részt. A program célja személyes kapcsolat kialakítása határon túli magyar diákokkal, olyan közös tevékenység során, mely által a diákok egymás kultúráját jobban megismerhetik, köztük barátságok szövődhetnek.

Elsősegélynyújtás határok nélkül

Az „Elsősegélynyújtás határok nélkül” című szakmai együttműködési projektben összesen ötvenöt tanuló és hat pedagógus vett részt iskolánk egészségügyi szakközépiskolai 10. b osztályából és a dunaszerdahelyi Egészségügyi Középiskolából. A soproni és felvidéki találkozások alkalmával a tanulók a gyakorlatban sajátították el az elsősegélynyújtást, az újjáélesztést, az eszméletlen sérült ellátását, valamint a defibrillátor haszná-

latát. A projekt során oktatófilm készült az elsősegélynyújtásról, mely a két iskola honlapján elérhető.

Gyere velünk, verseljünk!

A soproni találkozás alkalmával intézményünk kilencedik évfolyamos gimnazista diákjai a székelyudvarhelyi Backamadarasi Kis Gergely Református Kollégium tanulóival közösen a március 15-i eseményekre emlékezve ünnepi műsort készítettek, melyet a soproni Evangélikus Templomban adtak elő 2014. március 14-én 11 órakor. A műsorban a két intézmény 60 diákja működött közre.

A májusi erdélyi utazás alatt a diákok a magyar művelődéstörténet korábbi és jelenkori jeles képviselőinek – Ady Endre, Petőfi Sándor, Tamási Áron, Áprily Lajos, Kányádi Sándor - műveivel ismerkedtek. Szerzett ismereteikből a diákok egy tájékoztató füzetet készítettek.

Beszámoló az Ökogyülekezeti Konferenciáról

Április 12-én a Budapest-Budahegyvidéki Református Egyházközségben rendezték a III. Ökogyülekezeti Konferenciát, melyen dr. Gimesi Szabolcs másodfelügyelővel képviseltük gyülekezetünket. A konferencia motója: „Mértékletesség – mennyi mindenre nincs szükségem?”.

A nyitó áhítatot követően az előadók egyrészt a téma teológiai vonatkozásait tárgyalták, valamint rávilágítottak az egészséges, kiegyensúlyozott táplálkozás fontosságára.

Az ökogyülekezeti díjat birtokló gyülekezetek képviselőinek közgyűlésen dr. Kodácsy Tamás, az Ökogyülekezeti Mozga-

lom vezetője és Szűcs Boglárka koordinátor összefoglalták az eddigi eredményeket, meghirdették a következő év pályázatait, elfogadásra került a szervezeti és működési szabályzat, valamint a küldöttek új tagokat is delegáltak a Tanácsba.

A közös ebéd után kihirdették a „Nézzetek az ég madarait!” fotópályázat eredményét, megtekinthettük a legjobb alkotásokat, majd egy kisfilmet vetítettek le az ökogyülekezetek közül egyik legaktívabb telkibányai közösség helyi madárvédelmi projektjéről.

A konferencia szekció-ülésekkel zárult. A „jó gyakorlat” műhelymunkát dr. Kocsis Attila az Egyháztáji programkoordinátora és Kocsis Áron hajdúnánási lelkész, az „ökotelológia” szekciót pedig dr. Kodácsy Tamás vezette.

A konferencia tapasztalatai is azt mutatják, hogy az egyházi szerepvállalás a környezetvédelem területén egyre nagyobb szerepet kap, ezért továbbképzés, kapcsolatépítés és fórumteremtés céljából a következő évben is terveznek hasonló rendezvényeket.

Gálos Borbála

Pusztasándor: A szentlélek himnusza

A Lelket várom, a Nagyszerűt,
Mi Szépségeken szíven üt.
A Lelket, ki az Atyától lett
S a vizek felett lebegett.
A Lelket, akiben élet forr,
És rózsáival teleszór...
A Lelket, mely gyújt, csodát mível,
És betölt kegyelmeivel.
Mi fönről, egekből árad át,
Az örök élet áramát.
Mi telít, ürít és újra tölt
És újjászületik a Föld!

A Lelket várom, az Ihletőt,
Ki megoigasztal szenvedőt,
Ki megihleti az alkotót,
Akartat velünk minden jót!
Ő áll mögötted, ha verset írsz,

Ha víg vagy és ha sírva sírsz.
És rádcSOROG, mint hű, szende fény,
Mint piros szárnyú költemény.
A Lélekre várok, lesem én,
Mely örök ifjú, sose vén.
Ifjabb, akár e zengő tavasz
És szirmaival behavaz.

A Lelket várom, dús égi Szél,
Ott fű, hol akar és beszél.
Mond kimondhatatlan szavakat
És kormányoz világokat.
Mint Isten zord villáma repül,
Pápák szavára települ.
Zúgó Vihar, mi úgy rohan át,
Hogy elgörbülnek a koronák.
Mint irgalmas szellő lengedez,
Békéjével simít, legyez.
Meggérem, mondjon majd értem szót,

Védje az egyedülvalót.
Velem, veled, és vele legyen,
Hogy minden ember szent legyen!
Legyen, aki víg s ki bús, az is,
S legyenek mind a holtak is...

A Lelket várom, Vigasztalót,
Hogy szóljon és mondja azt a Szót,
Mi tisztán a Lélekből való,
S egyedül örökkévaló!
Amely minden szóba beleszól,
Melyre a cédrus meghajol,
Amely száll a Libanon felett,
És Kérdés is, meg Felelet!
Amely zengve zúg és zúgva zeng,
Magasságban s a mélyben lent!
Ki az Infernókban s Poklokon,
Az egyedüli Hatalom!
És ki egyedüli Úr csupán,
Pecsetét, az Isten trónusán!

Pünkösdi étkezési szokások

A magyar pünkösdi szokásokban a keresztény szokások keveredtek az ősi szokásokkal, a már meglévő régi hagyományokra épültek rá a nyugati keresztény elemek, és olvadtak össze egy ünneppé.

A pünkösöd napján szedett harmattal való mosakodásnak szeplőűző és szépségvarázsló erőt tulajdonítottak. Máshol gyógyító erőt képzeltek hozzá, ezért szedték le a rozsharमतot, hogy szemfájás és kelés ellen használják. Az ezen a hajnalon szedett gyógynövényektől pedig még erősebb gyógyhatást reméltek. Ehhez a hiedelemkörhöz kapcsolódik még az is, hogy az egészséges élet reményében ezen a napon néhol a szentképek elé bodzát tettek, és később betegség esetén ebből főztek teát. Hasonló babonák az időjárás- és termésjóslás változatai. Érdekes, hogy egymásnak teljesen ellentmondó hiedelmek éltek ezzel a nappal kapcsolatban ilyen közmondásokban: „Ha pünkösdkor szép az idő, sok bor lesz.”, de a „pünkösdi eső ritkán hoz jót.”

Kicsit szorosabban kapcsolódik a gasztronómiához, az a komatálküldés, amit pünkösdkor is szokás volt. Ennek célja elsődlegesen a barátságkötés volt. A fiatalok küldtek ilyenkor egymásnak komatálát (és általában magukkal azonos neműeknek), ami egyfajta szimbólum volt, de a későbbi kötelékek, társadalmi kapcsolatok (pl. keresztkomaság, konfirmálás) alapja is.

A Pünkösöd hagyományos étele a tyúkhúsleves, a rántott csirke és az idei liba uborkasalátával. Juhtartó gazdáknál szokásos a pünkösdi bárányból való ételek készítése: báránysült, báránypaprikás. A termékenység szimbólumaként tisztelt tojás sem hiányozhat a menüből, például rántotta vagy főtt tojás formájában. A sós ételeken túl a pünkösdi kalács sem maradhat ki az ünnepi menüből, édes tésztákat ettek, hogy sárga legyen a kender, a tésztákat friss gyümölcscsel, eperrel, cseresznyével - töltötték meg.

Pünkösdi menü: Tárkonyos bárányleves újborsóval, az „idei” liba és uborkasaláta

Pünkösdi kalács: Egy ritkább kalácsfajta a sós vagy tejfölös, ami a Sárközből származik.

Hozzávalók

1 kg liszt, 6 dl tej, 3 teáskanál cukor, 50 g élesztő, 3 evőkanál olaj, só, 1 tojás sárgája

Elkészítése

Az élesztőt a cukros tejben felfuttatjuk, majd a hozzávalókkal együtt a tésztát összegyúrjuk. Egy-másfél órán át kelesztjük. A megkelt tésztából karikákat formálunk, vagy összefonunk 3 sodort rudat. Kikent tepsibe rakjuk, a tetejét tojássárgájával megkenjük, rövid ideig még kelni hagyjuk. Előmelegített sütőben kisütjük. 4-5 doboz tejfölt sóval, borssal összekeverünk, kicsit zsíron felmelegítjük, és a kisült langyos kalácsokat megforgatjuk benne.

Jó étvágyat a csemegéhez!

Tervezett programok – 2014. nyár

1. Június 9-én 8.30-kor veszi kezdetét a templom melletti emlékműnél a Kitelepítési megemlékezés, amelyet aztán a résztvevők a német istentiszteleten folytatnak.
2. Aznap 15.00-kor a szokott Határ-menti Imanapra hívnak minket ágfalvi és sopronbánfalvi, valamint a határ mentén élő osztrák testvéreink Lépesfalvára, az evangélikus templomban megtartandó ökumenikus kétnyelvű hálaadó istentiszteletre.
3. Június 10-én 17.00-kor tartjuk munkaévi utolsó presbiteri ülésünket a nagyteremben.
4. Június 11-én a munkaév utolsó LMK-ja Sopronbánfalván lesz.
5. Aznap Holger Manke lelkész és Mátisné Schlögl Patricia részt vesz a szigetszentmártoni tábor megbeszélésén Budapesten.
6. Június 12-én Gabnai Sándor esperes részt vesz a gyülekezetek ön- és lelkészfenntartó képességét vizsgáló bizottság gyűlésén Budapesten.
7. Június 13-án délben lesz hagyományosan a hunyadis végzős diákjaink „ballagása” az iskolánkban.
8. Június 14-én templomunk és környéke, valamint a belváros több frekventált pontja (Fő-tér, Eggenberg-ház, Orsolya tér) ad helyszínt a burgenlandi Gusztáv Adolf ünnepnek és a szuperintendencia ifjúsági programjának. A programkavalkádból csak pár pont: ünnepi istentisztelet, közgyűlés, a vendégek ebédeltetése a Líceum tornatermeiben, fórumbeszélgetés a Páneurópai Piknik 25. évfordulójára emlékezve, templomi koncertek, ifjúsági programok, kórustalálkozás és zenekari koncertek, záróáhítat. Hála és köszönet már most és előre is a sok-sok segítőnek, akik nélkül ez az alkalom biztosan nem jöhet össze! Részletes programot újságunk ezen számában olvashatnak.
9. Június 15-én az egyházmegyénk egyik templomából, Vadosfáról lesz rádiós istentisztelet közvetítés Mihácsi Lajos helyettes lelkész szolgálatával.
10. Aznap a Fertőn tartja meg a szokásos hajós Úrnapi belépőjegyes zárándoklatát az Európai Borlovagrend, amely út keretében ökumenikus kétnyelvű istentisztelet lesz a Fertő nyílt vizén.
11. Június 16-án Gabnai Sándor esperes részt vesz a Püspöki Hivatalban Győrben a lelkészvizsgáztató bizottság munkájában.
12. Aznap Holger Manke lelkész áhítatot tart a Líceum német nemzetiségi osztályába járó érettségizőknek.
13. Aznap a templomunkban tartja 17.00-kor a tanévzáróját a Zeneiskola. Az ünnepély jótékonyági alapja a rászoruló zeneiskolás növendékek zenei tanulmányait támogatja – mintegy ösztöndíjként.
14. Június 17 és 20 között lesz a Hunyadiban a bejárós KIBIWO – a német Kinderbibelwoche.
15. Június 18-án 17.00-kor tartjuk a templomban a Hunyadi iskolai évváróját.
16. Június 20-án Gabnai Sándor esperes részt vesz Kovács Gergő Vilmos diakónus áldozópappá szentelésén a győri bazilikában.
17. Június 21-én lesz a hagyományos ausztriai ökumenikus kiállítás – idén Puchbergből a Schneebergre, ahol az Erzsébet kápolnában a tavaly elhunyt Szokolay Sándor zeneszerzőre emlékezünk.
18. Az aznapi Múzeumok éjszakáján templomunk és múzeumunk is nyitva tart, színes programokkal várjuk majd a láto-

- gatókat – többek között 20.30-kor lesz orgona és kóruskoncertünk is.
19. Június 22-én a 9.00-i német istentiszteletre a KIBIWO-résztvevőket és családtagjaikat hívjuk a Kinderbibelwoche záróalkalmára; illetve a 10.00-i istentiszteletünkön a 10 éve végzett hunyadis diákjainkat várjuk szeretettel a hálaadó istentiszteletre.
 20. Egyébként ezen vasárnap Gusztáv Adolf Segélyszolgálati vasárnap is lesz, így az istentiszteletek perselypénze a segélyszolgálat céljait szolgálja.
 21. Aznap, a délutáni balfi istentisztelet után az ottani templomunkban várhatóan Gonda Gábor könyvbemutatójára kerül sor, majd 17.00-tól lesz Németh Antal atyának, Kópháza, Balf és Harka plébánosának ünnepi aranymiséje Balfon, ahol természetesen a kiváló ökumenikus gyülekezeti és személyes kapcsolatok mi is részt veszünk.
 22. Ugyancsak aznap 16.30-kor lesz a templomunkban a Líceum évvizsgálója.
 23. Június 22-28 között kerül megtartásra a közös ifjúsági és családi tábor Szigetszentmártonban a budavári és budakeszi gyülekezet fiataljaival.
 24. Június 23-27 között magyar bejárós hittantábort tartunk a Hunyadi iskolánkban.
 25. Június 26-án 17.00-kor lesz a templomunkban az Eötvös évvizsgálója; másnap pedig igazgatótanácsos ülés lesz az Eötvösben.
 26. Június 28-29-én Gabnai Sándor esperes a németországi Beuggenben vesz részt a Svájci Magyar nyelvű Protestáns Gyülekezetek Szövetsége éves konferenciáján előadóként és istentiszteleti igehirdetőként.
 27. Június 29-én kezdődik Rábcaapiban az előkészítő tábor.
 28. Aznaptól kezdődik a VOLT-fesztivális Közös Pont sátor munkatársainak képzése és előkészítő találkozója.
 29. Aznap soproni istentiszteleteink perselypénze nyugdíjas-offertórium lesz.
 30. Június 30-án kezdődik (és tart egészen július 2-ig) Aszódon, az ottani evangélikus iskolában az EPOT – az Evangélikus Pedagógusok Országos Találkozója egyházi iskoláink pedagógusainak és az állami intézmények evangélikus óvónőinek és tanárainak a részvételével.
 31. Július 1-jén lép be a soproni szolgálatába Tóth Károly megválasztott lelkészünk.
 32. Terveink szerint július hónapban már kezdetét veszi lelkészi hivatalunk átköltözése az új lelkészi hivatali részbe az új gyülekezeti házunk emeleti nyugati szárnyába.
 33. Tóth Károly lelkész úr a gyűjteményi konferencián tart előadást.
 34. Aznap kezdődik a kempingben a VOLT-fesztivál, amelyen fiataljaink is részt vesznek az ökumenikus KözösPont sátor szolgálatában.
 35. Július 6-i magyar istentiszteleteinken Tóth Károly lelkész úr szolgál először, mint soproni megválasztott lelkész.
 36. Július 6-12 között lesz az e-nyári első egyházmegyei rábcakapi alkotótábor.
 37. Aznap 11.00-kor a zsidó temetőben lesz a szokásos megemlékezés a helyi zsidóság elhurcolására.
 38. Július 9-én – várhatóan – 19.00-kor egy különleges templomi koncertünk lesz. Egy vak orgonaművész, Dominique Levarque tart különleges orgonakoncertet.
 39. Július 13-án kezdődik (és tart 19-éig) a második egyházmegyei alkotótábor Rábcaapiban.
 40. Aznap 15.00-kor Nemeskéren könyvbemutatóra kerül sor Gabnai Sándor esperes szolgálatával.

41. Július 14-én finn vendégeket fogadunk, akik este érkeznek a bécsi reptérre 4 felnőtt gyülekezeti ifjúsági vezetővel és egy 15 fős ifjúsági csapattal.
42. Másnap a finn fiatalokkal lesz közös ifjúsági napunk, kirándulással.
43. Július 16-tól veszi kezdetét Soltvadker-ten a jubileumi 10. Szélrózsa Találkozó, amelyre a finn vendégeink és gyülekeze-tünk ifjúsága elutazik, és részt vesz.
44. Július 20-26 között lesz Rábca kapin a 3. egyházmegyei alkotótábor - a tábor utolsó napja egyben a 15 éves tábortalál-kozó nap lesz 9.00-17.00 között színes programokkal.
45. Július 28-án emlékezhetünk meg arra, hogy 100 éve tört ki az I. világháború.
46. Augusztus 3-9 között lesz Gyenesdiáson gyülekezetünk családi tábora.
47. Augusztus 10-én 18.00-kor Die Präsidenten osztrák együttes különleges belépőjegyes könnyűzenei koncertjére a templomunkban.
48. Augusztus 19-én lesz a Páneurópai Pik-nik 25. évfordulója.
49. Augusztus 20-án lesz a hagyományos városi ünnep a Szent István templomnál.
50. Aznap 17.00-kor tartjuk az Eggenberg-házban az ökumenikus kétnyelvű hála-adó szabadtéri udvari istentiszteletet.
51. Augusztus 26-28 között lesz Szarvason az országos munkaév-kezdő lelkészkon-ferencia lelkészeink részvételével.
52. Augusztus 28-31 között várhatóan Holzhausenből egy fúvóskórus látogat meg minket.
53. Augusztus 30-án lesz 15.00-kor a Hu-nyadi tanévnyitója a templomunkban.
54. Augusztus 31-én lesz 16.00-kor az Eöt-vös évnyitója, 18.00-kor pedig a Líceum évnyitója a templomunkban.
55. Aznap emlékezhetünk meg a II. világ-háború kitörésének 75. évfordulójáról.
56. Munkaévi első presbiteri ülésünket szeptember 2-án tartjuk immár az új presbiteri tárgyalóban.
57. Várhatóan szeptember 7-én tartjuk Tóth Károly lelkész úr parókusi beiktatását a templomunkban Szemerei János püspök úr igehirdetésével és Gabnai Sándor es-peres iktató szolgálatával; illetve ezen a napon szeretnénk átadni az új gyüleke-zeti központunkat is - ugyancsak főegy-házi szolgálattal.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Lecsó és Huszárcsók

Szeretettel ajánljuk figyelmükbe kétnyelvű szakácskönyvünk negyedik kiadását A Gusztáv Adolf ünnepen először lesz kapható. Majd azután a hivatalban és az iratterjesztésben.

Gabnai Sándor és Holger Manke

Istentiszteletek – szolgálati beosztás

2014. pünkösd – tanévkezdés

Június 8. – Pünkösd

- 8.00 magyar (csatolt úrvacsorás):
Gabnai Sándor
- 10.00 kétnyelvű konfirmációs (úrvacsorás):
Hegedűs Attila, Holger Manke
- 15.00 Balf (úrvacsorás): Gabnai Sándor
- 16.00 Fertőszentmiklós (úrvacsorás):
Gabnai Sándor

Június 9. – Pünkösdhétfő

- 8.00 magyar: Gabnai Sándor
- 9.00 német (előtte 8,30-tól megemlékezés a Kitelepítési Emlékműnél): Holger Manke
- 10.00 magyar: Gabnai Sándor
- 15.00 határmenti gyülekezetek ökumenikus imanapja Lépesfalván:
Jakob Kruse + Heinrichs Michael

Június 12.

- 17.00 Wochenpredigt: Holger Manke

Június 14. – Gusztáv Adolf ünnep

- 9.30 Gusztáv Adolf ünnep nyitóistentisztelet:
Gáncs Péter elnök-püspök
- 9.30 Young GAF nyitóáhitat – Fő-tér:
Oliver Könitz ifjúsági vezető
- 16.30 Gusztáv Adolf ünnep záróáhitat:
Manfred Koch szuperintendens
- 16.30 Young GAF záróáhitat – Fő-tér:
Oliver Könitz ifjúsági vezető

Június 15. – Szentháromság ünnepe

- 8.00 magyar (úrvacsorás):
Hegedűs Attila iskolalelkész
- 9.00 német (úrvacsorás): Holger Manke
- 10.00 magyar (úrvacsorás):
Hegedűs Attila iskolalelkész
- 14.00 Fertő-tavi (ökumenikus kétnyelvű):
Gabnai Sándor
- 15.00 Balf: Hegedűs Attila iskolalelkész

Június 18.

- 17.00 Hunyadi tanévzáró: Kadlecik Zoltán
helyettes beosztott iskolalelkész

Június 19.

- 17.00 Wochenpredigt: Holger Manke

Június 21.

- 10.00 Schneeberg (ökumenikus áhitat):
Gabnai Sándor

Június 22. – Szentháromság ünnep után 1. vasárnap

- 8.00 magyar: Gabnai Sándor
- 9.00 német – KIBIWO – záró alkalom:
Holger Manke
- 10.00 magyar: 10 éves jubileumi hunyadi:
Gabnai Sándor
- 15.00 Balf + könyvbemutatóval együtt:
Gabnai Sándor
- 16.00 Fertőszentmiklós:
Hegedűs Attila iskolalelkész
- 16.30 Líceum tanévzáró: Kadlecik Zoltán
helyettes beosztott iskolalelkész

Június 26.

- 17.00 Eötvös tanévzáró:
Hegedűs Attila iskolalelkész
- 17.00 Wochenpredigt: Gabnai Sándor

Június 29 – Szentháromság ünnep után 2. vasárnap

- 8.00 magyar (áldozati): Kadlecik Zoltán
helyettes beosztott iskolalelkész
- 9.00 német (áldozati): Holger Manke
- 10.00 magyar (áldozati): Kadlecik Zoltán
helyettes beosztott iskolalelkész
- 15.00 Balf: Kadlecik Zoltán helyettes beosztott
iskolalelkész

Július 3.

- 17.00 Wochenpredigt (úrvacsorás):
Magassy Katalin

Július 6. – Szentháromság ünnep után 3. vasárnap

- 8.00 magyar: Tóth Károly + Gabnai Sándor
- 9.00 német: Gertraud Winter
- 10.00 magyar: Tóth Károly + Gabnai Sándor
- 11.00 megemlékezés a zsidó temetőben:
Gabnai Sándor
- 15.00 Balf: Tóth Károly + Gabnai Sándor
- 16.00 Kórházkápolna: Tóth Károly

Július 9.

- 19.00 Dominique Levacque orgonakoncert
áhitat: Tóth Károly

Július 10.

- 17.00 Wochenpredigt: Gabnai Sándor

Július 13. – Szentháromság ünnep után 4. vasárnap

- 8.00 magyar: Tóth Károly
 9.00 német: Gertraud Winter
 10.00 magyar: Tóth Károly
 15.00 Balf: Tóth Károly
 16.00 Fertőszentmiklós: Tóth Károly

Július 17.

- 17.00 Wochenpredigt: Magassy Katalin

Július 20. – Szentháromság ünnep után 5. vasárnap

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Gabnai Sándor
 9.00 német (úrvacsorás): Gertraud Winter
 10.00 magyar (úrvacsorás): Gabnai Sándor
 15.00 Balf: Gabnai Sándor

Július 24.

- 17.00 Wochenpredigt: Tóth Károly

Július 27. – Szentháromság ünnep után 6. vasárnap

- 8.00 magyar (áldozati gyűjtéssel): Tóth Károly
 9.00 német (áldozati gyűjtéssel):
 Gertraud Winter
 10.00 magyar (áldozati gyűjtéssel): Tóth Károly
 15.00 Balf: Tóth Károly
 16.00 Fertőszentmiklós: Tóth Károly

Július 31.

- 17.00 Wochenpredigt: Jakob Kruse

Augusztus 3. –**Szentháromság ünnep után 7. vasárnap**

- 8.00 magyar: Gabnai Sándor
 9.00 német: Gabnai Sándor
 10.00 magyar: Gabnai Sándor
 15.00 Balf: Gabnai Sándor
 16.00 Kórházkápolna: Gabnai Sándor

Augusztus 7.

- 17.00 Wochenpredigt (úrvacsorás):
 Tóth Károly

Augusztus 10. –**Szentháromság ünnep után 8. vasárnap**

- 8.00 magyar: Tóth Károly
 9.00 német: Gertraud Winter
 10.00 magyar: Tóth Károly
 15.00 Balf: Tóth Károly
 16.00 Fertőszentmiklós: Tóth Károly

- 18.00 Templomi koncert – Die Präsidenten
 együttes: Gabnai Sándor

Augusztus 14.

- 17.00 Wochenpredigt: Holger Manke

Augusztus 17. –**Szentháromság ünnep után 9. vasárnap**

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Gabnai Sándor
 9.00 német (úrvacsorás): Holger Manke
 10.00 magyar (úrvacsorás): Gabnai Sándor
 15.00 Balf: Gabnai Sándor

Augusztus 20. – Nemzeti ünnep

- 17.00 Eggenberg-házi (ökumenikus):
 Tóth Károly + Holger Manke

Augusztus 21.

- 17.00 Wochenpredigt: Holger Manke

Augusztus 24. –**Szentháromság ünnep után 10. vasárnap**

- 8.00 magyar: Tóth Károly
 9.00 német: Holger Manke
 10.00 magyar: Tóth Károly
 15.00 Balf: Tóth Károly
 16.00 Fertőszentmiklós: Tóth Károly

Augusztus 28.

- 17.00 Wochenpredigt: Holger Manke

Augusztus 30.

- 15.00 Tanévnnyitó – Hunyadi (beiktatással):
 Gabnai Sándor

Augusztus 31. –**Szentháromság ünnep után 11. vasárnap**

- 8.00 magyar (áldozati gyűjtéssel):
 Gabnai Sándor
 9.00 német (áldozati gyűjtéssel):
 Holger Manke
 10.00 magyar (áldozati gyűjtéssel):
 Gabnai Sándor
 15.00 Balf: Gabnai Sándor
 16.00 Tanévnnyitó – Eötvös: Szemerei János
 püspök + Hegedűs Attila iskolalelkész
 18.00 Tanévnnyitó – Líceum: Szemerei János
 püspök + Kovács László iskolalelkész